

LÀM CHỨNG VỀ LỜI CHỨNG THẬT

Cảm ơn anh, Anh Neville, xin Chúa ban phước cho anh. Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được trở lại đây trong nhà của Chúa, sáng nay, và để kể lại một câu chuyện xưa, cũ mà chúng ta đã kể suốt những năm này, với nhiều dân tộc, đó là làm thế nào mà ân điển của Đức Chúa Trời đã hiện ra với chúng ta, qua Chúa Jêsus Christ.

2 Và rất vui mừng biết rằng ngày nay chúng ta bởi ân điển này đang thông công ở khắp thế giới, với mọi người mọi nơi, biết rằng Đức Chúa Trời có con dân của Ngài ở mọi nơi. Có lẽ đôi khi chúng ta không hoàn toàn thấy điều đó với nhau, khi chúng ta muốn hay nên làm. Nhưng thường thường khi nó ở trong lúc khó khăn, đó là lúc bản chất thật tỏ ra.

3 Và đó là một trong những ý tưởng của tôi sáng hôm nay, mà tôi không biết làm sao để diễn tả với anh chị em mọi người, lòng biết ơn và sự cảm kích của tôi đối với anh chị em, vì những gì anh chị em đã làm cho chúng tôi, như một gia đình, trong lúc khó khăn và túng ngặt của chúng tôi. Chỉ cõi Đời đời sẽ có thể... tôi sẽ có thể giải thích với các bạn tình thân hữu trung tín tốt đẹp của các bạn có ý nghĩa gì đối với chúng tôi trong lúc khó khăn này của chúng tôi, như sự ra đi, sự đi về Nhà của mẹ. Tôi chưa bao giờ nhận thức ý nghĩa của nó, quá nhiều như lúc này, như những gì nó ý nghĩa khi một người nào đó đến thăm bạn lúc bạn ốm đau.

4 Nhiều lần tôi đã đụng vào những vấn đề đó, về bản chất quá nhiều cuộc gọi đến nỗi tôi không thể làm gì với chúng, và tôi đã giao những cuộc gọi của tôi cho những mục sư truyền đạo khác, và để giúp tôi đối phó. Và rồi nhận thức rằng điều đó gây một chút thất vọng; vì, có lẽ có thể họ, cũng đã gọi những mục sư truyền đạo này rồi, nhưng họ đòi hỏi tôi đến. Và điều đó thật khiến tôi cảm thấy giống như rằng tôi mong mình đã có một loại sức mạnh tuyệt vời nào đó, để đáp ứng cho từng người một trong họ.

5 Vì tôi biết, khi tôi phái những người khác đến, mọi người đến ngay tức thời như thế nào; và cách mà, nó đã có ý nghĩa gì với tôi, để thấy chúng được tỏ ra. Và với anh chị em những người đã ngồi vào buổi tối với mẹ, Chị Wilson ở đây, và Anh Fred Sothmann cùng với vợ anh, và, ồ, rất nhiều người trong anh chị em. Và rất nhiều lần đã dâng giờ hầu việc của anh em điều mà chúng tôi đã không phải chấp nhận nó, nhưng anh em đã dâng buổi hầu việc của mình; quá nhiều đến nỗi sẽ có một người, ở với bà, thay phiên nhau cứ vài phút. Anh chị em đã quá tử tế.

6 Và vào lúc khi chúng tôi đã...đặt bà ở nhà tang lễ, thật anh chị em đến và thăm viếng, và bắt tay chúng tôi, và ôm chàng lấy chúng tôi, và bày tỏ sự đồng cảm của mình. Tôi chưa bao giờ nhận thấy điều đó lại có ý nghĩa quá nhiều, cho đến khi nó đến với tôi. Những bông hoa, những bó hoa và những chiếc giỏ từ khắp mọi nơi, thậm chí đến mức họ không thể đặt chúng trong phòng tang lễ, họ phải đặt chúng trong những phòng phía sau. Điều đó thật...không bao giờ nghĩ rằng chỉ gửi một bó hoa lại có ý nghĩa rất nhiều đến như vậy, cho đến lúc ấy.

7 Và nhiều người trong anh chị em đã gửi những tấm thiệp từ những nơi khác nhau, và nói...những thiệp phân ưu, để một số tiền nào đó trong đó để giúp đỡ phí tổn và những việc khác. Chưa bao giờ nhận biết rằng một món quà nhỏ cho một người nào đó hay một chút gì giống như thế sẽ có ý nghĩa rất nhiều, cho đến khi điều đó đến với tôi. Nguyên Đức Chúa Trời luôn ban phước dồi dào trên anh chị em!

8 Tôi rất vui mừng biết rằng tôi là một phần của một dân mà có loại linh này. Tôi rất vui mừng biết rằng tôi là anh em của anh chị em. Và tôi tin rằng tôi sẽ không bao giờ phải quay trở lại cách đó nữa, nhưng trong một cách khác.

9 Lúc đó tôi, đang đứng trong nhà tang lễ, bên cạnh mẹ, và rất nhiều người đang đến. Và có lẽ, một số người nhìn xem, có lẽ một người khoảng lứa tuổi tôi, và nắm tay tôi và nói, “Billy, thật lâu ngày.” Tôi quay lại nhìn, không thể nhớ họ, họ đã thay đổi rất nhiều. “Anh đã giảng cho tang lễ cháu bé của tôi. Anh đã giảng cho tang lễ của mẹ tôi. Anh đã đến với tôi, vào một đêm tối tăm, lạnh lẽo.” Và, tất cả những điều như thế.

10 Điều đó thật sự diễn tả Lời của người đã viết thánh thi, tôi tin là vậy. “Giống như bánh trên mặt nước, ngày nào đó nó sẽ trở lại với người.”

11 Và nếu tôi có, đã có đủ khả năng hùng biện, hay đã có khả năng nói, tôi chỉ muốn nói với mỗi một người trong anh chị em những gì tôi nghĩ. Nhưng tôi—tôi không thể làm điều đó bởi vì tôi—tôi thậm chí không biết cách để diễn tả nó. Nhưng tôi đang nói nó cách này, để, anh chị em, mỗi người, sẽ biết điều mà tôi muốn nói. Tôi cảm ơn anh chị em, từ nơi sâu thẳm của lòng tôi.

12 Và thật lời Kinh Thánh được trọn vẹn, “Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, và như vậy anh chị em làm trọn luật pháp của Đấng Christ.” Nó đã là một...

13 Sự ra đi của bà là một điều gì đó lạ lùng với tôi. Và tôi đã chưa bao giờ nhận thức đầy đủ tại sao mà Đức Thánh Linh đã không nói cho tôi biết sớm hơn, như tôi đã bày tỏ lần trước tôi ở trên bục giảng tại đây, vào buổi sáng hôm đó. Và họ đã nói với tôi bà đang hấp hối lúc đó, trong bệnh viện. Tôi đã không tin điều đó, bởi vì Ngài đã không phán với tôi bà sẽ chết. Bây giờ, dĩ nhiên, chúng ta nhận biết điều này, rằng có nhiều điều mà Ngài thực hiện, Ngài có thể thực hiện, và hiện làm, Ngài không phải bảo với chúng ta điều gì. Ngài chỉ bảo chúng ta...Và tôi biết một điều này, mặc dầu, rằng Ngài làm hết thầy công việc với nhau vì sự ích lợi.

14 Và sáng nay, trong lúc còn nằm trên giường, suy nghĩ về điều đó: Người trước tiên ra đi, trong gia đình chúng tôi, là em trai tôi, Edward. Và tôi đã đi ra miền Tây làm việc trong một trại gia súc khi cậu ấy qua đời. Tôi đã không ở nhà, nhưng tôi đã thấy cậu ấy, cho đến lúc ấy là một tội nhân, đã thấy cậu ấy trong một khái tượng trước khi cậu ấy đi.

15 Người kế tiếp đã qua đời là Charles. Tôi đã...Cậu ấy ra đi rất nhanh, đột ngột. Cậu ấy là...Tôi đang giảng ở dưới đây tại nhà thờ Ngũ Tuần nhỏ, da màu, tối hôm đó, khi Charles bị giết chết trên đại lộ, bởi một chiếc xe ô-tô.

16 Người kế tiếp ra đi là bố, đã chết trong cơn đau tim, chết trong cánh tay tôi. Tôi đã giao linh hồn ông cho Chúa; chết đột ngột, nhanh chóng.

17 Người tiếp theo phải ra đi là Howard. Tôi đã đi ra miền Tây vào một kỳ nghỉ, dưới sông, Không Trở Lại, khi những máy bay bay vào, thả những cái dù nhỏ xuống, thế là, “Cậu ấy đã chết.” Nhưng tôi, dĩ nhiên, đã thấy cậu ấy chết, nhiều năm, hai hay ba năm trước khi cậu ấy qua đời. Chúng tôi biết cậu ấy sẽ ra đi.

18 Nhưng mẹ là người duy nhất vẫn còn lại. Và tôi nghĩ có lẽ đó là nguyên nhân Ngài đã không bảo tôi. Hết thấy họ đều ra đi quá đột ngột, tại sao, Ngài...Hết thấy họ đã ra đi đột ngột, trừ mẹ tôi. Bà đã nán lại thêm sáu tuần, đúng sáu tuần.

19 Nhưng tôi có thể chỉ nói điều này, trong sự diễn tả điều đó. Mong muốn mạnh mẽ của tôi được đứng bên mẹ tôi, và giao linh hồn bà cho Đức Chúa Trời, khi bà đi. Một Điều lạ nào đó đã khiến tôi đi ra bệnh viện sáng hôm đó, vợ tôi và tôi. Và bà đã khá yếu. Và điều cuối cùng mà tôi có thể nhớ việc làm của bà, khi tôi có thể—có thể nói với bà. Bà không thể nói. “Mẹ ơi, nếu mẹ vẫn yêu Đấng Christ, và Ngài có ý nghĩa mọi thứ với mẹ, thì hãy gặt đầu.” Và bà đã gặt đầu, cùng với nước mắt chảy xuống trên mặt bà. Ngài vẫn có ý nghĩa mọi điều, ngay ở cuối con đường đời. Tôi vỗ nhẹ trên má bà, và ôm lấy khuôn mặt bà trong tay tôi, và tôi nói, “Mẹ ơi, mẹ là một chiến sĩ thật. Con hãnh diện về mẹ.”

20 Tôi nghĩ, “Không biết Sa-tan có thể đã nói thế nào, giống như nó đã làm trong những ngày của Gióp?” Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời không thể cất sự sống chúng ta đi; Sa-tan phải làm điều đó; chúng ta chỉ được chuyển giao cho Sa-tan.

21 Và Sa-tan biết điều đó, biết rằng thời gian của bà đã đến, biết rằng bà sẽ chết, bèn nói với Đức Chúa Trời, “Ngài biết đó, bà ta có một con trai là thầy giảng, một số con cái xưng nhận là Cơ-đốc nhân. Hãy để tôi chỉ làm cho bà ta đau đớn một lúc, tôi sẽ làm cho hết thấy bọn họ chối Ngài.”

22 Không, bởi ân điển Đức Chúa Trời! Và điều cuối cùng bà đã gặt đầu, rằng Đấng Christ vẫn là mọi sự đối với bà, khi bà ra đi.

23 Trở về nhà, tôi nghĩ, “Ồ, không phải...” Tôi đi vào, đứng ở trong phòng đó. Tôi lấy một quyển Kinh Thánh, một quyển Kinh Thánh mới. Và tôi nói, “Lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời. Con không...Ngài không phải nói với con những gì Ngài thực hiện. Nhưng con chỉ tự hỏi nếu Ngài đã giữ, lý do Ngài đã làm điều đó, đem bà đi, là nó (bởi vì) để giữ cho lòng con khỏi tan vỡ không? Nếu vậy, xin Ngài an ủi con bằng Lời Ngài.”

24 Và tôi đã làm điều đó, anh em biết đấy, cách anh em lấy một quyển Kinh Thánh như thế nào và chỉ mở Nó ra như *thế*. Tôi chỉ lấy ngón tay và di chuyển xuống, lật Nó ra. Ma-thi-ơ 9, những chữ đỏ to lớn kèm theo, “Bà không chết, nhưng ngủ.” Đấy, và điều trước tiên đôi mắt tôi đập vào trên câu Kinh Thánh, khi tôi nhìn xuống.

25 Điều đó, dĩ nhiên, bây giờ, tôi không dùng Kinh Thánh cho một bảng Cầu cơ, anh em biết đấy. Chúng ta thật sự không làm điều đó. Nhưng tôi đã bị xé nhỏ vào lúc đó tôi, tin rằng Đức Chúa Trời cho tôi thấy điều đó. Bởi vì, những gì theo sau, đã chứng minh nó đúng.

Đêm đó, dĩ nhiên, một đêm không nghĩ.

26 Và sáng hôm sau tôi đã ở...thức dậy. Tôi đoán lúc đó khoảng tám giờ, trong phòng, tám giờ hay có lẽ trễ hơn. Tôi bắt đầu thấy những đứa trẻ đang vào, người ta mang vào những đứa trẻ bị què từ khắp mọi nơi. Trông nó giống như một khối phổ rộng lớn, và sâu khoảng hai khối phổ, của những đứa trẻ chỉ bị đau ốm. Trên phía bên trái và về phía bên phải, người ta đã ngồi, và dọc theo hết thấy, trông giống như nó ở trên cao. Và nó hầu như, một sân vận động, chạy xuống và rồi lại chạy lên ở phía sau cùng, để giữ cho chính những người ngồi ở đằng sau khỏi...Không thấy được; họ có thể nhìn về phía trước nó. Trong khi tôi đang đứng đó, với bộ đồ màu xanh, tôi nghĩ, “Bây giờ đây là điều lạ. Tôi—tôi biết mình đang đứng trong phòng ở nhà, nhưng tôi lại ở đây trong bộ đồ màu xanh.”

27 Và tôi đang hướng dẫn hát, “Mang chúng vào, mang chúng vào,” làm cho cả hai phía đều hát, “mang những đứa trẻ đến với Jê-sus, mang chúng vào từ thế gian tội lỗi.”

28 Và có một bà nổi bật bước vào phía sau sân vận động. Lý do chưa xác định, khác, tôi biết rằng bà đang bước vào. Nhưng bà bắt đầu đi lên qua hàng khán giả.

29 Và tôi cứ hướng dẫn những bài hát và...“Mang chúng vào!” Tôi có thể nói, “Phía bên này hát câu đó, ‘Mang chúng vào!’ Phía bên này, ‘Mang chúng vào,’ giống như thế, ‘mang những chiên lạc đến với Chúa Jêsus.”

30 Và tôi định cầu nguyện cho tất cả những đứa trẻ, khốn khổ, và bệnh tật này.

31 Và người đàn bà này đến và bước vào lô, ngồi giống như trong rạp hát, nơi mà chỗ ngồi trông giống như ở lễ hội, hay là chỗ ngồi của một Tổng thống. Hay là, anh em biết tôi muốn nói gì, trong loại chỗ ngồi đó, phía bên trái tôi.

32 Người phụ nữ vừa bước vào. Bà ta quay người nhìn những người khác ở đó, và chỉ cúi đầu. Tôi để ý bà mặc loại bộ đồ kiểu xưa. Và người phụ nữ quay lại cúi đầu chào tôi, ngay trước đó. Và tôi bước lên bục lúc ấy để giảng. Và ngay lúc bà còn cúi đầu, và tôi quay lại như thế này, về phía bà.

33 Và khi tôi ngẩng đầu lên, và người phụ nữ ngẩng đầu lên, đối diện với tôi, đó là mẹ tôi. Và bà nhìn tôi, và mỉm cười. Bà trẻ, rất trẻ. Và một Tiếng sấm lớn hết sức rúng động nơi đó, cùng với lời phán ra và nói, “Đừng lo về bà ấy, bà ấy giống như còn ở năm 1906.”

34 Và khi khái tượng đó lìa khỏi tôi, tôi nhìn, thấy năm 1906 là thế nào. Đó là năm bà là cô dâu đối với bố tôi. Và tôi—tôi cũng biết, bây giờ, rằng bà là một phần của Nàng Dâu, Nàng Dâu của Chúa Jêsus Christ.

35 Tôi sẽ luôn luôn nhớ mẹ. Bà dịu dàng và yêu quý đối với hết thấy chúng tôi. Tôi có thể nhớ đôi tay già run rẩy, bị liệt của bà, khi Delores phải thường xuyên ở bên tay bà, ngay tại đó, để đưa tiệt thánh cho bà vào lần cuối cùng bà ở đền tạm, ngoài ra khi tang lễ của bà được giảng.

36 Tôi muốn nói điều khác. Và ngay khi mẹ ra đi, khác lạ, không thể đoán được, chúng tôi không biết bà sẽ đi lúc đó. Nhưng Anh Neville đã bước vào. Vợ tôi nói, “Nếu từng có một lần mà em

vui mừng khi thấy Anh Neville, thì chính là lúc đó,” nói, “em không biết tại sao, nhưng thật sự điều gì đó, chỉ...” Thật Đức Chúa Trời làm những việc đó tuyệt vời! Anh Higginbotham cũng có ở đó, người mà vừa ban phát sứ điệp chỉ cách đây một lát, anh đã bước đi...anh đã ở lại tại bên ngoài cửa phòng. Và Anh Neville bước vào. Và tôi để các con đứng quanh giường, và tôi nói, “Bây giờ tất cả chúng ta hãy đứng chung quanh, và có...để cho Anh Neville.”

³⁷ Mẹ tôi luôn thích nghe Anh Neville cầu nguyện. Bà chỉ thích nghe anh ấy. Nói, “Anh ấy đã nói chuyện thật sự, chân thành, anh ấy đang nói chuyện với Đức Chúa Trời.”

³⁸ Đó là lần cuối cùng bà nghe bằng đôi tai của mình, Anh Neville đang đứng, cầu nguyện. Và tôi đang để một tay trên đầu bà, và một tay trên tay bà, và trong khi anh ấy đang cầu nguyện. Và trong khi anh ấy đang cầu nguyện, Đức Chúa Trời đã gọi bà. Và tôi cảm thấy cái giật mạnh kỳ cục, ngắt đó, và tôi đã nhìn chung quanh. Bà quay đầu lại và nhìn tôi, và tôi biết bà sắp đi. Vì thế tôi nói, “Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, con xin giao linh hồn bà cho Ngài giờ này.” Và bà...giống như một ngọn gió đã thổi qua căn phòng, và bà đã ra đi gặp Đức Chúa Trời. Vì thế, ngày vinh hiển nào đó ở phía bên kia, tôi sẽ gặp bà, người phụ nữ trẻ.

³⁹ Dĩ nhiên, bây giờ chúng ta biết bà như một bà mẹ già suy nhược, run rẩy. Khi bà đã có những đứa con, mười đứa trong chúng, điều đó không giống như chúng ta làm ngày hôm nay. Chúng tôi đã không có phương cách hiện đại, và chúng tôi đã không có tiền để có đủ điều kiện làm điều đó. Mẹ sẽ có đứa con của mình, nói, sáng nay, và chiều nay bà sẽ làm việc giặt giũ của bà. Và nó thật sự làm bà suy nhược.

⁴⁰ Nhưng không phải một bà mẹ già run rẩy với chứng run bại liệt ở trên bà, nhưng bà sẽ là một phụ nữ trẻ xinh đẹp trong nước Thiên đàng đó nơi xa kia.

⁴¹ Và tôi nghĩ về sự an ủi của Đức Chúa Trời, để cho tôi đến với lúc đó. Và rồi ngay sau đó là chấm dứt hết thấy, rồi nói cho tôi biết tại sao. Và rồi cho tôi những lời an ủi kia, bằng một khái tượng về mẹ tôi.

42 Do đó, thưa các bạn, Phúc âm mà tôi đại diện, tôi đã chăm xem Nó khi nó giảng xuống với những giờ của sự chết. Tôi đã thấy Nó trên mẹ tôi. Tôi đã thấy Nó trên vợ tôi. Tôi đã thấy Nó trên các em trai của tôi. Tôi—tôi biết điều đó có ý nghĩa gì khi bạn đến cuối con đường, với một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời. Nó có ý nghĩa điều gì đó. Vì thế tôi quyết định bây giờ, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, để đi đến mọi miền của thế gian, mà Ngài sẽ sai tôi đến, tới mọi tạo vật mà tôi có thể, và rao giảng Phúc âm này, bởi vì Nó là Quyền năng của Đức Chúa Trời, đến với sự cứu rỗi.

43 Biết điều này, rằng khi cuộc đời này chấm dứt, chúng ta có một sự sống khác ở phía bên kia, ở đó chúng ta trở lại là những người trẻ lần nữa, và chúng ta sẽ sống trong sự Hiện diện của Ngài và những phước hạnh của Ngài, mãi mãi và mãi mãi. Tôi tin rằng mọi người mẹ yêu quý đang ở đây, và mọi con gái, mọi con trai, và mọi người cha, sẽ chết trong Chúa. “Thậm chí Thánh Linh phán như vậy; vì họ nghĩ ngợi khỏi sự khó nhọc của họ, và những việc làm của họ theo sau.” Một ngày tươi sáng nào đó chúng ta sẽ đi và gặp họ! Vâng.

44 Nếu không phải vậy, thế thì tại sao chúng ta đang đứng ở đây sáng nay, giảng dạy vô ích? Nhưng, thưa các bạn, niềm tin của chúng ta không vô ích. Đó là Quyền năng của Đức Chúa Trời, đã thử nghiệm ngay với thử thách gay go của sự chết. Qua những sự đau khổ, qua bất cứ loại đau khổ nào nó muốn đến, nó làm điều gì khác? Chúng ta sẽ đi gặp Đức Chúa Trời.

Bây giờ tôi mong...tôi đã có...chúng ta đã có các chỗ ngồi cho mọi người.

45 Và tôi muốn tuyên bố, tôi tin tối nay có tiệc thánh. Đúng thế không, Anh Neville? [Anh Neville đáp, “Đúng thế.”—Bt.] Tối nay là tối tiệc thánh. Và mọi người ở...

46 Tôi vừa nghĩ, về điều gì đó về tiệc thánh. Ngày nọ, có một người nào đó, đi đến một nhà thờ, và phải có một xe tắc-xi đến đón và chở anh ta đến nhà thờ. Anh là một người nghèo chân thật. Và anh đi xuống và dự tiệc thánh, và hàng xóm của anh là loại người, ồ, hầu như một trong những người ương ngạnh đó mà

không biết Đức Chúa Trời. Và người đó đã hỏi người hàng xóm của mình, nói, “Anh sẽ đi đâu sáng nay, trong chiếc xe tắc-xi đó?”

47 Anh đáp, “Tôi nghĩ...” Anh ta, một người, hầu như khó mà không nhận bánh ở bàn tiệc thánh. Anh nói, “Hội thánh đang dự lễ tiệc thánh, vì vậy tôi đi xuống đó dự tiệc thánh.”

Người kia hỏi, “Tiệc thánh là gì?”

Anh nói với anh ta nó là gì, “Bánh và rượu của Chúa.”

48 Người kia đáp, “Tôi, cũng có một ít.” Nói, “Tôi có một thùng đầy bánh qui và một chai rượu ulyt-ky.” Và trên bàn của mình, ngay lập tức, anh ta bị cơn đau tim. Người ta biết anh ta sẽ chết bất cứ lúc nào. Đừng vô tín. Đừng có thái độ bất kính. Hiểu không? Hãy tôn kính Lời của Chúa, đấy, vì chúng ta không biết phút nào chúng ta sẽ được gọi lên để trả lời, và, trước Đức Chúa Trời.

49 [Người nào đó hỏi, “Anh sẽ ở đây tối nay không?”—Bt.] Vậy thì xin lỗi. [“Anh sẽ ở đây tối nay không?”] Tôi sẽ đến. Vâng. Họ hỏi tôi sẽ có mặt ở đây tối nay không. Tôi định nghe một thầy giảng tốt tối nay, nếu tôi có thể, Anh Neville à. Nhưng, tôi sẽ đến vào đúng giờ tiệc thánh. Tôi nghĩ đó là bổn phận của chúng ta, như chúng ta có thể.

50 Thế thì nếu điều đó tốt, nếu nó làm vui lòng Đức Chúa Trời, và làm vui lòng hội thánh và với Anh Neville, thì tôi muốn ở đây Chúa nhật tuần tới, lần nữa, nếu ý Chúa. [Anh Neville nói, “A-men!”—Bt.] Và nếu nó ổn thỏa, đấy. [“Ồ, a-men! Vâng.”]

51 Và tôi—tôi vừa nghĩ rằng tôi muốn cho đi từng chút nhỏ bé mà tôi có thể, từng chút sức lực mà tôi còn lại, vì Nước Đức Chúa Trời; cho đi mọi thứ, để cứu mọi linh hồn mà tôi biết cứu bằng cách nào. Bởi vì, rốt lại, điều gì—điều gì tôi sẽ làm sáng nay nếu mẹ tôi không phải là tín đồ Đấng Christ, nếu chúng ta đã không có hy vọng phước hạnh đó về phía bên kia? Nếu tôi...

52 Tôi nhớ, ngay phía dưới nhà tôi, tôi đã làm phép báp-têm cho bà, cách đây ba mươi một năm, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ; ngay dưới nhà tôi, trong dòng sông đó. Tôi có thể thấy bà đến gần bây giờ, và ôm chặt tôi. Điều đó có ý nghĩa nhiều hơn hết thảy. Tôi nói, “Mẹ ơi, một ngày nào đó chúng con sẽ đặt mẹ vào

trong một ngôi mộ đầy bùn.” Tôi nói, “Nhưng kẻ nào tin, và chịu phép báp-têm, sẽ được cứu.” Điều đó thì...Đúng thế.

⁵³ Và vì vậy nếu tôi không giành linh hồn khác cho Đức Chúa Trời, hơn là của mẹ tôi, mọi nỗ lực phải trả giá gấp triệu lần hơn. Đúng. Vâng, thưa quý vị. Đúng thế.

⁵⁴ Bây giờ dành cho việc đọc lời Kinh Thánh, tôi đã lấy hai phân đoạn Kinh Thánh. Vì thế tôi muốn đọc một trong chúng trước, và rồi chúng ta sẽ cầu nguyện, và rồi tôi muốn đọc một phân đoạn khác. Và anh em muốn đọc với tôi, xin lật ra trong Kinh Thánh của mình tới Công vụ chương 1. Và tôi muốn thông báo đề tài của tôi, sáng nay, nếu ý Chúa. Bây giờ, lý do...Tôi đã có nhiều câu Kinh Thánh và ghi chú ở đây để nói về. Tôi sẽ cố gắng không giữ các bạn lại quá lâu.

⁵⁵ Nhưng tôi cố gắng nghiên cứu, ngồi trong phòng. Và nếu Chúa không ban cho tôi điều gì khác, mà tôi nghĩ nó quan trọng...

⁵⁶ Tôi muốn hội chúng này và tất cả đều biết. Tôi không xuống đây chỉ để được thấy. Tôi xuống đây, không phải vì chúng ta cần một nhà truyền giáo. Bởi vì, tôi nghĩ mục sư của chúng ta là một trong những người tốt nhất có được trong các vùng. Điều đó hoàn toàn chính xác. Nó không phải thế.

⁵⁷ Nhưng, tôi đến bởi vì rằng tôi cảm thấy rằng Đức Chúa Trời đã đặt trên lòng tôi một Sứ điệp mà sẽ giúp đỡ dân sự này. Đây, điều gì đó mà sẽ giúp đỡ họ. Và cùng nhau, với mục sư yêu quý của chúng ta, cả hai chúng tôi để Đức Thánh Linh hướng dẫn, chúng tôi xếp đặt thời giờ của mình với nhau, và giữ điều đó, để cứu mọi linh hồn mà chúng ta có thể. Và tôi đến sáng nay, bởi vì tôi cảm thấy rằng Đức Thánh Linh ban cho tôi, một Sứ điệp mà sẽ giúp đỡ hội thánh. Và đó là lý do tôi ở đây.

⁵⁸ Bây giờ trong Sách Công vụ chương thứ 1, chúng ta bắt đầu đọc ở câu thứ 1.

Hỡi Thê-ô-phi-lơ, trong sách thứ nhất ta đã làm, ta từng nói về mọi điều Đức Chúa Jêsus đã...làm và dạy từ ban đầu,

Cho đến ngày Ngài được cất lên trời, sau khi...cây Đứơc Thánh Linh đã ban các điều răn cho các sứ đồ mà Ngài đã chọn:

Sau khi chịu đau đớn rồi thì trước mặt các sứ đồ Ngài lấy nhiều chứng cứ tỏ ra mình là sống, và hiện đến với họ trong bốn mươi ngày, và phán bảo...những sự về nước Đứơc Chúa Trời:

Và, lúc ở với họ, Ngài dặn họ rằng họ đừng đi ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều mà, Ngài đã phán, các người đã nghe Ta nói.

Vì chưng Giăng thật sự đã làm phép báp-têm bằng nước; nhưng trong ít ngày, các người sẽ chịu phép báp-têm bằng Đứơc Thánh Linh.

Vậy khi họ những người đã đến với nhau, họ thưa cùng...Ngài, rằng, Lạy Chúa, có phải trong lúc này Chúa sẽ lập lại nước Y-sơ-ra-ên chăng?

Và Ngài phán cùng họ rằng, Kỳ hạn hay ngày giờ mà Cha đã tự quyền quyết định lấy, ấy là việc các người chẳng nên biết.

Nhưng khi Đứơc Thánh Linh giáng trên các người, thì... các người sẽ nhận lấy quyền phép: và các người sẽ làm chứng về Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, và cả...xứ Giu-đê, và trong xứ Sa-ma-ri, và cho đến cùng các phần trái đất.

Và khi Ngài phán những điều này rồi, thì được cất lên, trong lúc các người đó nhìn xem; và một đám mây tiếp Ngài khuất đi không thấy nữa.

Và trong khi các người đó đương ngó chăm trên trời lúc Ngài ngự lên, kia, có hai người nam mặc áo trắng hiện đến đứng bên họ;

Mà cũng nói rằng, Hỡi người Ga-li-lê, sao các người đứng ngóng lên trời làm chi? Jêsus này, đã được cất lên trời khỏi giữa các người, cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy.

⁶⁰ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, giờ này chúng con đang đến gần, trong Danh Đức Chúa Jêsus, để dâng lên trước Ngài, trước hết là lòng biết ơn của chúng con vì những gì Ngài đã làm cho chúng con; và vì, trên tất cả mọi việc, để sự bảo đảm phước hạnh đó yên nghỉ trong lòng chúng con, để chúng con được cứu; được cứu khỏi sự chết, được cứu khỏi địa ngục, được cứu khỏi một đời sống tội lỗi, được cứu khỏi những việc của thế gian, và đã được kêu gọi đến dự Tiệc Cưới vĩ đại của Con của Đức Chúa Trời. Thật chúng con yêu Ngài, vì điều này biết bao, Chúa ôi! Nhiều hơn cả sự sống với chúng con; đó là Sự sống Đời đời!

⁶¹ Và chúng con nhóm nhau lại sáng nay, Chúa ôi, để dâng những lời ngợi khen, cảm tạ, và trong sự giảng dạy Lời, xin bẻ Lời của Sự Sống ra cho những người ấy, Chúa ôi, có lẽ ở đây, là người không biết Ngài. Và đó là ước muốn của chúng con, và tham vọng và những ý định của chúng con, rằng ngày hôm nay này sẽ làm cho nhiều người, mà chưa biết Ngài, đến và xưng nhận tội lỗi của họ, và được kêu gọi như Danh của Chúa, và tội lỗi họ được tha, bởi sự xưng nhận tội lỗi của họ và chịu phép báp-têm, để rửa sạch tội lỗi của họ. Và rồi, Cha ôi, chúng con muốn cầu xin để Ngài sẽ đổ đầy mỗi người bằng Đức Thánh Linh, vì Ấy là Ấn chứng của lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng con.

⁶² Chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ nhớ đến tất cả những người đau yếu và khốn khổ và có nhu cầu, ngày hôm nay. Vì thật sự thế gian đang ở trong tình trạng nghèo khó, hết thảy bởi vì chúng con không quay lại với Ngài để tìm sự bảo vệ của chúng con và nơi ẩn náu của mình.

⁶³ Làm sao chúng con có thể suy nghĩ, sáng nay, về những thời trong Kinh Thánh, khi người ta đã ở trong sự khó khăn và khốn cùng, cách mà người ta đã gọi những vị tiên tri, và nhiều người vĩ đại trong những ngày đó, mặc dù những vị tiên tri ấy bị cho là điên loạn và—và những người tâm thần. Và, mà, họ có thể như vậy, nhưng tuy nhiên họ đã có Lời của Chúa. Đức Chúa Trời ôi, ngày nay, chúng con cần được chỉ dẫn trở lại với Lời Đức Chúa Trời biết bao. Họ đã bảo chúng con về những ngày sau rốt, và sẽ xảy ra thế nào. Và để cho chúng con, giống như những Cơ-đốc

nhân chân chính, nhìn vào lời chứng của—của họ, và, Cha ôi, rồi làm chứng với thế gian. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

64 Xin chữa lành người đau ở giữa vòng chúng con sáng hôm nay. Vì chúng con nhận biết, Chúa ôi, rằng một thân thể mệt mỏi, kiệt sức, đau ốm kéo lê khắp nơi, không thể vui hưởng những phước hạnh của Đức Chúa Trời như họ có thể nếu họ khỏe mạnh. Và chúng con nhận thức, như những Cơ-đốc nhân, rằng cho đến nay chúng con sống xa cách dưới những đặc ân của mình. Rằng, Ngài không đòi hỏi chúng con giống như thế, mệt mỏi và buồn chán, và kiệt sức và suy yếu. Ngài muốn chúng con được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Xin ban điều đó cho chúng con, Chúa ôi, như chúng con trông đợi Sứ điệp của Ngài hơn nữa. Chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

65 Bây giờ, mời anh em lật trở lại trong Lời, đến Tin lành Giảng 3. Tôi muốn đọc vài câu từ trong Tin lành Giảng, chương thứ 3, bắt đầu với câu thứ 31, khoảng ba câu về điều này, để nắm được bối cảnh về những gì tôi muốn nói. Đây là Chúa Jêsus đang nói, Tin lành Giảng 3:31. Và lắng nghe cho kỹ Lời Ngài.

Đấng từ trên cao đến là trên hết mọi loài: kẻ từ đất đến thuộc về đất, và nói thuộc về đất: còn Đấng từ trên trời đến thì trên hết mọi loài.

Và Ngài làm chứng, về điều Ngài đã thấy và nghe; và không có ai nhận lấy lời chứng của Ngài.

Ai đã nhận lấy lời chứng của Ngài thì đã ấn chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật.

66 Tôi muốn đọc lại câu thứ 33 đó lần nữa, để nhấn mạnh về câu thứ 33.

Ai đã nhận lấy lời chứng của Ngài thì đã ấn chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật.

67 Cho đề tài sáng nay, nếu anh em có thể...Tôi muốn dùng điều này, *Làm Chứng Về Lời Chứng Thật*. Làm chứng và lời chứng! Đó là lý do tôi đọc hai phân đoạn Kinh Thánh khác nhau, một về sự làm chứng và phần kia là lời chứng.

68 Bây giờ, một sự làm chứng. Trước khi...Một người phải có kinh nghiệm trước khi họ có thể làm chứng. Nếu bạn bị gọi ra

tòa, bạn sẽ phải, như, đưa ra một chứng cứ. Bạn phải biết điều gì đó trước khi bạn có thể làm chứng.

⁶⁹ Và lời chứng là một người đã thấy điều gì đó, mà biết rằng đó là sự thật. Và họ được gọi để cho chứng cứ. Và, thế thì, người làm chứng phải biết mình đang nói về điều gì. Người đó không được, “Người nào đó đã nói với tôi một điều nào đó-nào đó.” Người đó phải là người làm chứng, chính người đó. Nếu không, người đó đang nói về một người nào khác mà có thể là một người làm chứng có mặt lúc đó.

⁷⁰ Vậy thì, tôi nghĩ rằng, sự sống mà chúng ta thấy từ hội chúng của mình, sự sống đó rất mong manh, thế thì, sự chết quá rõ ràng, chúng ta cần đến một chỗ mà chúng ta hoàn toàn chắc chắn Điều chúng ta nói là đúng. Hiểu không? Nó chẳng là cái gì để bạn có thể cứ nói bừa bãi, như chúng ta sẽ nói, chấp nhận Nó. Anh em phải hoàn toàn chắc chắn Nó đúng, bởi vì chúng ta không biết mình sẽ đi đến với loại kết cuộc gì.

⁷¹ Bây giờ, một lý do mà tôi là người suy nghĩ theo thuyết Calvin, về sự bảo đảm của tín đồ, là bởi vì rằng, tôi tin, rằng khi một người đàn ông hay một người đàn bà có tâm trí đúng đắn, đó là lúc chấp nhận Chúa Jêsus. Và lấy điều đó giải quyết tất cả lúc đó, đã từng có lần như vậy. Bởi vì, khi chúng ta đi đến cuối đường, chúng ta thật sự không biết ở đâu và chúng ta sẽ bị đau như thế nào. Chúng ta có thể đau yếu về tâm trí, có thể là bị cơn sốt mà sẽ thật sự đun nóng chính bộ não của chúng ta, và chúng ta có thể nói bất cứ điều gì hay làm bất cứ điều gì ở cuối con đường. Chúng ta không biết. Nhưng, anh em thấy, nếu chúng ta đã neo mình trong Đấng Christ rồi, cho dù sự đau ốm lấy đi những gì của mình, hay là chúng ta sẽ chết trong tình trạng nào, điều đó đã được giải quyết rồi.

⁷² Chúng ta được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của chúng ta. Ê-phê-sô 4:30, nói rằng, “Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài mà anh em được ấn chứng cho đến ngày,” không phải sự chết của anh em, nhưng, “cứu chuộc của anh em.” Đấy, sau khi sự chết đã làm xong, anh em vẫn được ấn chứng.

73 Vậy thì, để đưa ra một lời chứng, đã có nhiều điều và nhiều câu hỏi trong tâm trí của nhiều người, và đã có ở trong tâm trí tôi.

74 Cách đây vài tuần khi tôi đứng, khi mẹ tôi vẫn còn sống, và có thể nghe, tôi đứng ở một bên giường, và em gái tôi đứng bên cạnh tôi. Và mẹ ngược lên, rồi nói, “Đưa con đầu tiên và đưa cuối cùng của mẹ.” Tôi là đứa con đầu tiên của bà, Delores là đứa con cuối cùng. Với chín người con trai ở giữa...Hay là, có chín người con trai và một cô gái. Và mẹ bắt đầu nói điều đó, “Bill, con đã nuôi mẹ.” Và bởi vì, tôi nghĩ, sống trong chức vụ, tôi có thể làm điều đó nhiều hơn. “Và đã chăm sóc đến mẹ. Và, Delores, con đã yêu thương mẹ và—và đã giúp đỡ mẹ làm việc nhà và giặt giũ.” Và nói, “Sau đó, Bill, con đã dẫn dắt mẹ đến với Đấng Christ và chăm sóc mẹ, về phần thuộc linh. Và khi mẹ sai, con đã không do dự nói với mẹ rằng mẹ sai, và—và mẹ phải làm cho đúng.”

75 Và tôi đáp, “Và, mẹ ơi, chúng con đã...” Một số người con trai uống rượu. Và tôi nói, “Chúng con đã làm mẹ đau lòng.”

76 Và, như tình yêu của một người mẹ, bà nói, “Billy, hết thảy những điều đó đã làm nên chuyện.”

77 Tôi nói, “Mẹ.” Bà biết mình sẽ không trở về nhà nữa, hay bà nói bà không, về lại nhà 409 Maple. Và bà đã nói với tôi...Tôi nói, “Mẹ ơi, khi con chỉ là đứa trẻ, con đã biết có một Đức Chúa Trời, bởi vì con đã thấy Thân vị Ngài trong những hình dạng khác nhau.” Và tôi nói, “Con...Trước hết, con...” Sống trong gia đình của chúng tôi, và chúng tôi sống bên cạnh nhà Ông Wathen ở trên đó tại Utica Pike, và chúng tôi đã không biết gì về nhà thờ. Họ là người Công giáo.

78 Và tôi nói, “Con bắt đầu nghiên cứu. Vậy thì, như giáo hội Công giáo nói rằng, ‘Đức Chúa Trời ban Quyền năng vĩ đại của Ngài cho hội thánh Ngài, và phán với hội thánh Ngài, rất nhiều là một thân thể của những người tin, “Bất cứ điều gì bạn làm, nó đều đúng.”’” Và tôi nói, “Thế thì nếu...Con đã nghiên cứu điều đó. Rồi con bắt đầu nhận thấy hầu như có chín trăm chi thể có tổ chức khác nhau của những tín đồ. Thế thì nếu Đức Chúa Trời đã ban thẩm quyền của Ngài cho hội thánh Ngài, và bảo họ, ‘Cứ loại bỏ Lời này. Các người không cần Nó, đó chỉ là một lịch sử. Và—

và rồi các người cứ thế mà thực hiện, và bất cứ điều gì các người nói sẽ đúng; không phải là Kinh Thánh, nhưng giáo hội, bất cứ điều gì giáo hội đã nói.' Mẹ à, con không thể dựa trên bất cứ đức tin nào. Bởi vì, giáo hội Công giáo nói *một* điều. Giáo hội Luther nói 'Chính *đây* là con đường.' Giáo hội Giám Lý nói, 'Không, cả hai họ đều sai. Chính *đây* mới là con đường.' Giáo hội Báp-tít nói 'Nó là đường lối khác nào đó.' Và chín trăm niềm tin khác nhau, con không thể đặt đức tin trên điều đó."

⁷⁹ Nhưng tôi nói, "Con đã làm gì, mẹ ơi, con trở lại và đọc Kinh Thánh. Và con đã dạy thật chính xác cách các sứ đồ đã dạy Nó. Con không hề thay đổi một chút. Ở đó người ta nói 'phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ,' con nói 'phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ'! Ở đó họ nói 'phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,' con nói 'phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh'! Và con đã dạy Nó thật đúng cách họ đã dạy Nó. Mẹ à, con đã có những kết quả mà họ đã có! Và con thấy cùng một Đức Chúa Trời đã đến bằng sự dạy dỗ của họ, cùng một Đức Chúa Trời ấy đã hiện diện giữa chúng ta và làm những việc giống như Ngài đã làm cho họ ở đó. Ngài làm cho chúng ta ngày nay. Do đó, lời hứa của Ngài là, 'Kẻ nào ăn thịt Ta và uống Huyết Ta thì có được Sự sống đời đời, và Ta sẽ khiến người đó sống lại ở những ngày sau rốt.'"

Lời là chứng cứ của Đức Chúa Trời.

⁸⁰ Có những chứng cứ khác chúng ta có thể đưa ra, sáng hôm nay. Một trong chúng, chúng ta hãy nghĩ về cây cối. Đó là mùa thu trong năm, và khi bây giờ ở đây là mùa thu. Và chúng ta lấy một chiếc lá, đó giống như một cuộc đời. Và chúng ta sống, nếu chúng ta được sanh lại, chúng ta là một chiếc lá trên Cây Sự Sống.

⁸¹ Và cây này mà chúng ta thấy ngoài đây ở trong những cánh rừng, cuối cùng sự sống lìa khỏi, kéo ra khỏi chiếc lá, bởi vì mùa của những chiếc lá đã qua. Và sự sống đó lìa khỏi chiếc lá, và chiếc lá sẽ rơi xuống khi sự sống lìa khỏi nó. Tất cả chúng ta thật sự chắc chắn về điều đó, như chúng ta nhìn nó qua chính những cửa sổ của mình bây giờ. Đó, ngay khi sự sống lìa khỏi chiếc lá, lá sẽ rơi xuống.

Và đó là thân thể mà chúng ta chôn.

⁸² Nhưng sự sống mà ở trong chiếc lá đó, trở lại nơi nó đến, đi xuống qua thân cây, tới tận rễ. Và ở đó nó tồn tại trong rễ cây, cho đến mùa khác. Vì mùa này, mặt trời đã đi hướng khác, hay trái đất tránh khỏi mặt trời, và nó đang đi theo quỹ—quỹ đạo khi nó quay chung quanh; và đó là cách nó đi khỏi, và thời tiết lạnh lẽo bao trùm mặt đất. Do đó rễ cây, giữ sự sống của chiếc lá cho đến khi trái đất đi vòng lại, và khi ấy không có cách nào giấu kín chiếc lá đó từ việc trở lại lần nữa. Nó sẽ trở lại thật chắc chắn như mặt trời trở lại! Nó sẽ trở lại. Nhưng nó phải chờ đợi cho một mùa khác, trước khi nó trở lại.

⁸³ Và ngày hôm nay cũng cho chúng ta một lời chứng vĩ đại, như một bằng chứng về sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Bởi vì, đó là khi chúng ta ở trong kỳ của đời sống hay chết này, nuôi dạy con cái của chúng ta, cưới gả và sinh ra những gia đình, đây là một đời sống hay mùa của đời sống ắt phải chết. Nhưng khi chúng ta đã được sanh ra từ Trên, thân thể trở về với cát bụi từ nơi nó đến, và thần linh đi xuống nơi nó sanh ra, hay đúng hơn là, đi lên, nơi nó sanh ra, đến với Đức Chúa Trời Đấng đã ban nó, và ở đó sẽ đến mùa khác. Và mùa đó, mà sẽ đến, sẽ là mùa bất tử. Và khi Con Đức Chúa Trời trở lại với sự chữa lành trong bóng cánh Ngài, nó sẽ hoàn toàn không thể giữ những thân thể kia trong đất lâu hơn nữa. Họ sẽ sống lại trong sự rực rỡ của Con Đức Chúa Trời. Chính bản chất tự nó chứng minh điều đó.

⁸⁴ Vậy nếu chúng ta là Cơ-đốc nhân, và chúng ta được sanh ra bởi Thánh Linh, sự chết không thể giữ điều gì nhưng chỉ là chiến thắng dành cho chúng ta, bởi vì thân thể hay hư nát già nua này, mà Sa-tan, vẫn có quyền ở trên, sẽ đi vào cát bụi của đất. Nhưng khi thời kỳ đó! Bây giờ đây là một mùa không hoạt động; đây là thời gian chết. Nhưng mùa bất tử đang đến khi Đấng bất tử đến. Ngài sẽ mang theo với Ngài những thần linh bất tử mà đã trở lại với Ngài, từ trái đất, và họ sẽ trình diện lần nữa trong sự phục sinh, cho thời đại Ngàn năm vĩ đại, và sẽ chiếu sáng trong sự Vinh hiển Ngài.

Mọi việc trên trái đất cho một lời chứng.

⁸⁵ Mặt trời mọc lên ở hướng Đông, để bày tỏ việc bắt đầu của sự sống; nó đi qua và lặn vào chiều tối. Về một buổi sáng, chim

chóc thức dậy và hót, và chúng thật sung sướng, chúng ta cảm thấy tươi mới; buổi chiều, chúng ta mệt mỗi khi mặt trời lặn. Nó đưa ra sự xác nhận rằng có một sự sống và sự chết; một ngày sanh ra, một ngày chết đi.

⁸⁶ Một cây đã sống, những chiếc lá rơi xuống. Đức Chúa Trời đã giữ gìn, trong rễ cây, nơi mà sự sống này được phát nguyên, nơi nó đã bắt đầu, xuống tận gốc rễ, sự...đã sanh ra và khiến cho những chiếc lá cho bóng mát, đến trở lại nơi nó đến. Chỉ nghỉ yên, chờ đến mùa khác.

⁸⁷ Sự sống trong bông hoa bé nhỏ đó, đi ra khỏi hạt giống, trở lại nơi nào đó mà chúng ta không biết ở đâu. Nhưng hết thấy phần bên trong có thể đi ra ngoài của hạt giống, và hạt giống mục rữa trong đất. Nhưng tuy nhiên có một sự sống trong đó, mà đã giấu kín chờ sự phục sinh trở lại.

Mọi việc nói về, sự đưa ra chứng cứ.

⁸⁸ Vậy thì, tôi đã có đặc ân được đi lại rất nhiều khắp thế giới. Và tôi đã nghe những tôn giáo khác nhau. Tôi đã nghe những quan điểm khác nhau. Tôi đã nghe về đạo Hồi, đạo Phật, và đạo Sikh, đạo Ja-na, và, ồ, nhiều hàng trăm quan điểm tôn giáo khác nhau, các nam thần, các nữ thần, và tất cả những điều đó. Nhưng không có một cái nào trong số đó, không cái nào trong chúng, không một cái nào trong chúng mà có vết nhỏ của Sự thật về nó!

⁸⁹ Niềm tin Cơ-đốc giáo này là niềm tin đúng; sự chết, chôn, và sự sống lại. Hết thấy thiên nhiên, chính bầu trời, và đất, làm chứng về điều đó. Nó là lời chứng của Đức Chúa Trời đối với dân sự Ngài, mỗi ngày, rằng đó là sự chết, sự chôn, và sự sống lại. Mỗi thời kỳ trôi qua trên đầu chúng ta; chúng ta thấy sự chết, sự chôn, và sự sống lại. Vì thế, chúng ta biết rằng đây là Lẽ thật. Cơ-đốc giáo, về cơ bản, là Lẽ thật. Nó đưa ra lời chứng của nó.

⁹⁰ Và nó hoạt động để cho thấy nó được làm nên bởi một Trí Thông Minh tối cao, vĩ đại, để phục vụ cho một mục đích. Nó có ở đây vì một mục đích. Đức Chúa Trời đã không phải làm ra cây cối như thế. Ngài làm chúng như thế, mặc dù chúng khác nhau, cây này khác cây kia, và vân vân. Ngài làm tất cả về điều đó cho mục đích của Ngài, để cho lời chứng và cho sự làm chứng. Ngài

đã có thể làm ra cây cối giống như điều gì đó mà sẽ—sẽ là cái gì khác, giống như những tảng đá. Ngài đã có thể tạo ra cây cối theo bất cứ cách nào Ngài muốn. Ngài có thể làm ra bông hoa bất cứ cách nào Ngài muốn. Nhưng Ngài làm chúng mang lời chứng, vì chúng là những chứng cứ của Đức Chúa Trời. Chúng là lời chứng thật, rằng tất cả những tôn giáo khác đều sai lầm, và Chúa Jêsus Christ là đúng. Sự chết, sự chôn, và sự phục sinh, đưa ra lời chứng rằng chúng ta không chết Đờ đờ, nhưng chúng ta sống lại. Tỏ cho thấy một Trí Thông Minh tối cao!

⁹¹ Chúng ta có thể, nếu thời gian sẽ cho phép...Mà, chúng ta không muốn mất thời gian quá lâu. Nhưng chúng ta có thể nói lần nữa...Và, không bắt chước ai. Đây là đền tạm nơi mà chúng ta có những sự Giảng dạy riêng của chúng ta và những sự Dạy dỗ riêng của chúng ta, và đây là nơi mà tôi có thể truyền đạt những gì tôi nghĩ là đúng.

⁹² Tôi muốn để ý đến Trí Thông Minh khác, nói về ân điển của Đức Chúa Trời đã xảy ra với chúng ta. Anh em có để ý, điều trước tiên là rễ, điều thứ hai là thân, điều thứ ba là trái, và điều đó kết thúc nó.

⁹³ Sự xưng công bình, gốc rễ; sự nên thánh, thân; và bông trái, Hạt giống nguyên thủy. Và đó là Martin Luther, John Wesley, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; sự xưng công bình, sự nên thánh, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Điều đó cho lời chứng đối với quan điểm của chúng ta về Kinh Thánh. Và tôi có một tá những việc đã được viết ra ngay đây, mà tôi có thể nói về điều đó, rằng, thuộc về những việc khác nhau mà đưa ra lời chứng. Bằng cách nhìn vào những công việc thiên nhiên, chúng chứng tỏ về những việc thuộc linh. Sự xưng công bình, cội rễ; sự nên thánh, thân; và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, bông trái sinh ra từ những kết quả của rễ và thân.

⁹⁴ Rễ đó đến từ một hạt giống. Hạt giống thì giống như những gì đi vào trong đất, nó trở lại lần nữa.

⁹⁵ Và ngày nay: chúng ta đã sống qua thời đại Luther, chúng ta đã sống qua thời đại Wesley, và bây giờ chúng ta đang sống trong thời đại Cứu chuộc, của lễ ngũ tuần. Đó là gì? Mang trở lại chính Hội thánh giống như vậy, chính điều giống như vậy đã

được trồng vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Chính thiên nhiên đưa ra lời chứng đối với nó; thật giống như nó đưa ra lời chứng đối với sự chết, chôn, và sự sống lại.

⁹⁶ Ô, đối với Đức Chúa Trời Đồi đồi, và với những chứng cứ của Ngài! Nếu chúng ta có thể chỉ nhìn chung quanh, anh em thấy Đức Chúa Trời ở trong mọi công việc, theo dõi Ngài làm chứng hằng ngày. Làm sao chúng ta cứng cổ, vấp ngã một cách thiếu hiểu biết trên những việc đó, sự đơn giản đó? Tại sao, mỗi cây đều giảng cho chúng ta. Mỗi bông hoa giảng cho chúng ta. Mỗi khu vườn đều giảng cho chúng ta. Cả thế giới là đang giảng cho chúng ta. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, và chúng ta thấy sự Vinh hiển Ngài. Và tuy nhiên chúng ta quá vấp ngã một cách ương ngạnh qua nó, và tranh cãi dữ dội những điều này, và bỏ qua không muốn nhìn những việc như vậy, và trí tưởng tượng của chúng ta, với những việc vô ích của thế gian, để thỏa mãn tư dục sống bằng linh mà chúng ta để nó thống trị đời sống của mình. Làm sao để chúng ta phải thoát khỏi linh đó, và có được Thánh Linh của Đức Chúa Trời!

⁹⁷ Tất cả thiên nhiên, tất cả mọi nơi, đều làm chứng! Thiên đàng, các tầng trời, quá nhiều việc! Tôi, đã ngồi trong phòng nghiên cứu của tôi, ngày hôm qua, tôi đã viết xuống; tôi sẽ không có thời gian để đi tới điều đó. Nhưng anh em có thể chỉ nhìn chung quanh với bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng, đều làm chứng cho sự vinh hiển của Ngài. Bất cứ điều gì, bất cứ tạo vật nào của Đức Chúa Trời, cũng đưa ra lời chứng về Đức Chúa Trời, và vì mục đích của Ngài. Bày tỏ một Trí Thông Minh tối cao vĩ đại!

⁹⁸ Tôi đã đứng trên đỉnh núi và nhìn xem cây vân sam lùn, thật sự gần như quá cao, đến nỗi con chiên ăn, con chiên hoang dã, và thấy cây vân sam thấp đó trên *đây*. Bạn đi xuống xa hơn một chút, và rồi bạn đụng vào cây độc cần, một thứ cây tự nhiên khác, loại khác nhau mà sống ở trong một nơi khác nhau. Đi xuống xa hơn một chút, và bạn đụng nhằm cây thông. Tiếp tục xuống xa hơn một chút, đi vào trong chỗ của cây dương lá rung. Ra khỏi chỗ đó, anh em đi vào chỗ bụi cây của hươu đực, bụi cây. Đi xuống, tới đó, vào đồng cỏ. Và xuống tiếp trong đó, vào chỗ cỏ

dại. Và tiếp xuống dưới trong sa mạc, ở đó không có gì. Mỗi một thứ, một tế bào và một cuộc sống của riêng nó, đang nói về môi trường của nó và nơi nó sống, chỉ một Đức Chúa Trời đầy hiểu biết có thể làm được việc như vậy! Mỗi một, một đời sống riêng biệt. Hãy xem cây cọ ở Florida, xem cây sồi ở—ở trung tâm châu Mỹ, và cây dương lá rung ở trên dãy núi ở miền tây Bắc Mỹ; mỗi một thứ cây, một đời sống riêng, cho lời chứng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

⁹⁹ Hãy nhìn đại dương vĩ đại khi bạn đứng gần nó. Và sóng dâng lên cuộn cuộn giận dữ xô vào bờ, với sự giận dữ như vậy, cho tới khi nó lao vào bờ và nhảy như một con chó giận dữ bị cột vào một sợi dây xích. Nó sẽ chìm chết thế giới nếu nó có thể; nó sẽ mọt mòi về tội lỗi mình. Nhưng Đức Chúa Trời để một người canh gác đằng xa kia trên bầu trời, đã gọi mặt trăng, và Ngài đặt ranh giới của biển, để chúng không thể qua được nữa. Và người canh đó canh giữ nó, ngày và đêm. Khi người đó quay lưng lại, nhìn khắp nơi hướng về Đức Chúa Trời, để thấy Đức Chúa Trời như thế nào, ở đây thủy triều đang đến một cách thầm lặng; nhưng khi người ấy quay mặt lại, thủy triều chạy trốn. Người đang canh chừng những ranh giới đó, và người không thể đi. Khi người quay lưng, thủy triều lên vào; nhưng khi người quay mặt lại, thủy triều chạy lui. Đức Chúa Trời đã đặt một người canh giữ. Nó làm gì? Nó đưa ra lời chứng rằng Đức Chúa Trời của Sáng thế kỷ, Đức Chúa Trời của Kinh Thánh, vẫn là Đức Chúa Trời! Nó là một lời chứng, rằng, là Ngài!

¹⁰⁰ Chúng ta có thể nhắc đến một số nữa, về những tiên tri Cựu Ước, cách mà họ đưa ra lời chứng về sự giáng sanh của Đấng Christ. Chẳng hạn, trong Ê-sai, chương thứ 9, Ê-sai 9:6. Hàng trăm và hàng trăm năm trước khi điều đó xảy ra, những vị tiên tri đã làm chứng. Và họ nói, “Vì có một con trẻ sanh ra cho chúng ta, tức là một con trai được ban cho chúng ta.” Bằng cách nào họ đã biết điều đó? Làm sao một người có thể bởi người nữ sanh ra, lại biết một điều như vậy? Làm sao một người có thể, nói chính xác những gì sẽ xảy ra, hàng trăm năm trước khi nó xảy ra, “Cho đến khi một con trẻ được sanh ra cho chúng ta, cho đến khi chúng ta được ban cho một con trai”? Đã nói, “Danh Ngài sẽ được xưng là

Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha đời đời.”

¹⁰¹ Đã nói nơi Ngài sẽ được sanh ra. Đấng tiên tri, dưới sự hà hơi, đã nói, “Hỡi Bết-lê-hem xứ Giu-đê, người không phải là nhỏ nhất giữa tất cả các hoàng tử sao? Nhưng từ nơi người sẽ ra một Đấng Cai Trị!”

¹⁰² Điều gì đã đập vào những vị tiên tri đó? Điều gì đã cảm động họ? Điều đó hoàn toàn chính xác! Không chỉ thế thôi, nhưng các đấng tiên tri còn nói những gì Ngài sẽ làm. Những vị tiên tri thậm chí đã thấy Ngài được sanh ra, nơi mà Ngài, sẽ được sinh ra, Ngài sẽ được sanh ra như thế nào. Không phải là một đứa trẻ bình thường, chỉ là con trẻ được sanh ra đối với người nữ nào đó; Điều đó đã nói Ngài sẽ được sanh ra một cách mâu nhiệm, Ngài sẽ được một trinh nữ sanh ra, “Một trinh nữ sẽ chịu thai.” Điều gì sẽ đập vào một con người hay chết để làm cho người đó thấy điều đó, hàng trăm năm trước khi nó đã xảy ra? Hoàn toàn chính xác, chính xác từng lời! Nói về lời chứng của Thượng Đế tối cao, một Đức Chúa Trời hằng sống! Không chỉ thế thôi, nhưng đã nói trước Ngài sẽ được sanh ra ở đâu, và Ngài sẽ được sanh ra như thế nào.

¹⁰³ Đã nói thế gian sẽ nói gì về Ngài. Đã nói về chính những dấu hiệu và những sự việc mà sẽ đi theo Ngài, để chứng minh Ngài là Đấng Mê-si. Đã chứng minh rằng Ngài sẽ bị chối bỏ. Và ngay cả, trong Thánh Linh, đã than thở những Lời Ngài từ thập tự giá, hàng trăm năm trước khi Ngài được sanh ra.

¹⁰⁴ Đa-vít, trong Thánh Linh. Như tôi thích nhắc đến điều đó, như Chúa Jêsus đã phán ở đó, “Tại sao Đa-vít, bởi Thần Linh cảm động, đã gọi Ngài là ‘Chúa’?” Đa-vít, không phải Đa-vít, nhưng Đa-vít được Thần Linh cảm động! Có nhiều sự khác nhau giữa Đa-vít, và Đa-vít được Thánh Linh cảm động. Có nhiều sự khác nhau giữa hội thánh, và hội thánh được Thánh Linh cảm động. “Vậy có nào Đa-vít, được Thánh Linh cảm động, xưng Ngài là ‘Chúa,’ nếu Ngài là Con vua ấy, có nào lại nói rằng, ‘Chúa đã phán cùng Chúa tôi, “Người hãy ngồi bên hữu Ta.”?’” “Họ không thể hỏi, trả lời Ngài nữa, không dám hỏi lại Ngài một câu nào sau đó nữa.”

¹⁰⁵ Nhưng Đa-vít, trong Thi-thiên 22, cảm động Thánh Linh, Thánh Linh! Và, khi ông làm điều đó, thậm chí ông bày tỏ những Lời mà Ngài đã than thở tại thập tự giá. “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi? Tất cả các xương cốt Tôi, chúng nhìn chăm chăm vào Tôi! Và chúng nó đã đâm lủng tay Tôi và chơn Tôi thế nào!”

¹⁰⁶ Tuy nhiên, “Ngài đã vì sự gian ác của chúng ta mà bị thương,” đến từ một vị tiên tri khác, “đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an; và bởi lần roi Ngài chúng ta đã được lành bệnh.”

¹⁰⁷ Sự chính xác, sự hoàn hảo của các vị tiên tri đó, không một Lời nào họ đã nói về Ngài mà không ứng nghiệm. Bảy lời tiên tri cuối cùng nói về Ngài, đã được trả lời trong bảy giờ cuối cùng trên thập tự giá. Thật mọi Lời đã được làm trọn, không một lời nào mà bị để lại dở dang!

¹⁰⁸ Nó nói về điều gì? Một Trí Thông Minh tối thượng. Đó không phải là những người kia. Những người kia chỉ là người giống như bạn và tôi. Nhưng họ được cảm động bởi Đấng siêu việt mà đã đưa ra lời chứng rằng chúng ta, ở trong thời đại này, và trong những thời đại sắp đến, và hết thảy những thời đại giữa họ và ở đây, có thể nhìn lên Lời Ngài và biết rằng chúng là thật. Đó là một lời chứng rằng Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật.

¹⁰⁹ Tất cả những công việc của Ngài là hoàn hảo. Chúng hoàn hảo và đúng lúc. Chúng không bỏ lỡ một giờ. Đôi khi chúng ta nghĩ chúng sẽ bỏ lỡ, nhưng chúng không. Sau khi nó chấm dứt, chúng ta đã thấy nó không thể đến nhanh hơn, nó không thể tốt hơn chút nào. Nó là sự hoàn hảo, và đúng lúc.

¹¹⁰ Thậm chí trong những ngày của chúng ta ngày nay, khi chúng ta thấy những khả tượng này xảy ra, và về những việc xảy ra. Và chúng được báo trước, và chúng ta tự hỏi khi nào chúng sẽ được làm trọn, điều gì sẽ xảy ra. Nhưng chúng ta thấy rằng chúng thì hoàn hảo, và đúng lúc, một cách chính xác.

¹¹¹ Làm sao tôi đã có thể nghĩ về mẹ tôi, làm thế nào tôi đã thấy bà, sự già nua và run rẩy. Nhưng rồi khi Ngài ban cho tôi khả tượng, và tôi đã thấy tình trạng của bà bây giờ, tôi tôn vinh Đức

Chúa Trời! Tôi biết rằng bà sẽ trở lại. Bà không chết; bà ngủ. Bà ở trong Đấng Christ.

¹¹² Thật chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã nói trước những điều này như thế nào! Lần vừa rồi khi tôi ở trên bục giảng của anh em, hay bục giảng ở đây, tôi đã nói về một khái tượng Chúa đã ban cho tôi về việc đi lên phía Bắc, và những gì sẽ xảy ra. Và cách mà những môn đồ kia, đi xuống núi, nói rằng, “Anh Branham, anh muốn nói với tôi, ở nơi nào đó giữa nơi đây và ngay dưới kia, cách đây nửa dặm, sẽ có một con gấu xám, bạc đầu à? Chưa bao giờ thấy một con trước đó! Nhưng anh sẽ nhận lấy nó trước khi anh đến đó à?”

Tôi đáp, “Đó là theo Lời Ngài.”

¹¹³ Và nó đã thật sự xảy ra theo cách đó! Tại sao? Nó đưa ra lời chứng rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, rằng tất cả những lời hứa của Ngài là thật. Đức Chúa Trời đưa ra lời chứng, và, những lời chứng của Ngài là đúng. Ngài ban cho lời chứng, và chứng cứ làm chứng lời chứng Ngài. Nó nói về một Trí Thông Minh. Đúng thế.

¹¹⁴ Khi Chúa Jêsus của Na-xa-rét đã đến trên đất, tất cả những công việc phi thường của Ngài đã làm chứng cho những lời tuyên bố của Ngài. Không ai nên (không bao giờ) nghi ngờ Ngài. Ngài phán, “Nếu các người không tin Ta, hãy tin các việc; nếu các người không thể thấy Ngài là Đức Chúa Trời.”

¹¹⁵ “Tự Ngài làm chứng về Ngài! Là một con người, Ngài tự làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.”

¹¹⁶ Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, thế thì hãy tin các công việc; vì chúng là những lời chứng về Đức Chúa Trời, làm chứng rằng Ta là những gì Ta đã nói Ta đã là. Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những dấu hiệu mà đã đi theo Ta. Không phải là Đấng Mê-si được cho là làm những việc này không?” Ngài là gì? Lời chứng! Chúng đã làm chứng về mọi tuyên bố Ngài đã làm.

¹¹⁷ Ma-thê đã đứng ở đó bên Chúa Jêsus, và anh trai bà đã chết và ở trong mộ. Sự thối rữa đã vào, thân thể người đã chết, và người chỉ đang bị thối rữa trong mộ. Những con vi trùng đang bò vào trong thân thể người rồi, những con sâu da. Và mặt của

người đã sụp xuống. Nhưng bà nói, “Chúa ôi, chúng tôi tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời đã đến thế gian. Chúng tôi tin chắc điều đó.”

118 Ngài phán, “Ta là sự sống lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta, sẽ không hề chết. Người tin điều này không?”

119 Bà thưa rằng, “Vâng, lạy Chúa! Vâng, lạy Chúa, tôi tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, là đáng phải đến thế gian.”

120 “Bây giờ Ta sẽ cho người thấy rằng Ta là Đấng Ta đã là, đã nói rằng Ta đã là. Ta sẽ làm chứng cho điều đó. Ta sẽ minh chứng cho những lời tuyên bố của Ta, rằng Ta là những gì Ta là. Các người đã chôn người ở đâu?”

Và bà thưa, “Lạy Chúa, hãy đến, xem.”

121 Thế rồi, tỏ cho bà thấy những phần con người của Ngài. Ngài đã khóc với những ai khóc. Ngài cười với những ai cười. Ngài chiến thắng với những ai ở trong sự chiến thắng. Chúng ta hãy giữ Ngài trong sự chiến thắng.

122 Ngài đi đến phần mộ, và đứng đó khi người ta lăn tảng đá đi. Và ở đó thân thể nhỏ bé ấy đã nằm trong đó, với những con sâu ở trong đó, làm cho thối rữa, nằm xuống trên đất, mặt hóp sấu, và như sự thối rữa đi vào. Ngài phán chúng những Lời, “Hỡi Laxa-rơ, hãy ra!” Và người đó, mà đã chết, đã đứng trên chân mình và sống lại.

123 Điều đó đã làm mọi tuyên bố mà Ngài đã từng tuyên bố, rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài còn hơn Con Đức Chúa Trời nữa, Ngài là cả Con và Đức Chúa Trời. Ngài là đền tạm của Đức Chúa Trời, bởi vì không người thứ hai nào đã từng có thể có quyền năng giống như thế. Đã phải Chính Đức Chúa Trời gọi một người từ kẻ đã chết và được chôn bốn ngày sống lại. Các công việc của Chính Ngài làm chứng về mọi tuyên bố Ngài đã làm. Ngài là Đức Chúa Trời.

124 Chúng ta biết đó là thật, bởi vì Ngài đã phán là thế. Lời chứng của các đấng tiên tri. Lời chứng của thiên nhiên. Lời chứng của thiên nhiên. Lời chứng của các vị tiên tri. Lời chứng của Chúa Jêsus.

125 Và Ngài không bao giờ lìa khỏi chính Ngài mà không có một lời chứng. Đức Chúa Trời đã luôn luôn có lời chứng của Ngài. Và khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã phán, “Ta đi là ích lợi cho các ngươi; vì, nếu Ta không đi, Ta không thể sai đến Lời chứng này; Lời chứng Đời đời, bất diệt này.”

126 Ngài đã được sanh ra bởi một người nữ, cho nên Ngài phải bị hư nát...Ngài phải chết, thì đúng hơn. Đức Chúa Trời sẽ không chịu đau khổ để thấy thân thể Ngài bị hư nát. Nhưng Ngài phải chết giống như một con người, để cất tội lỗi của chúng ta đi.

127 Nhưng trước khi Ngài đi khỏi, Ngài đã để lại cho chúng ta một Lời chứng, Đức Thánh Linh. Phần lớn tất cả các vị tiên tri, qua hết thảy các thế hệ, đi trở lại lúc ban đầu, đã nói về Lời chứng tuyệt vời này mà sẽ hiện diện trong những ngày sau rốt, đối với hội thánh; Lời chứng tuyệt vời của chúng ta, Đức Thánh Linh.

128 Đức Thánh Linh là Lời chứng của chúng ta. Ngài là bằng chứng. Ngài là ấn chứng. Ngài là thực trạng không lừa dối. Ngài là chứng thư không thấy được đối với mọi Lời Đức Chúa Trời đã phán. A-men! Ngài là một chứng cứ rằng Đấng Christ sống. Và bởi vì Ngài sống, chúng ta cũng sống. Ngài là lời tuyên bố chân thật.

129 Với một Người như vậy để đến trong những ngày sau rốt, để hướng dẫn Hội thánh, phải có nhiệm vụ với Đức Chúa Trời để nói cho dân sự Ngài rằng Ngài sẽ ở đây. Hầu như, hết thảy các vị tiên tri, đưa ra lời chứng về sự đến của Ngài, về Đức Thánh Linh.

130 Tám thế kỷ trước khi điều đó đã xảy ra, Giô-ên, con trai của Phê-thu-ên, đã nói tiên tri rằng Ngài sẽ đến. Tám trăm năm trước khi nó đã xảy ra! Con trai tuyệt vời này của Phê-thu-ên, một vị tiên tri; được xem như là người bị loạn thần kinh chức năng, không bình thường, hay bồn chồn lo lắng, đầy cảm xúc, tinh thần rối loạn; đã nói tiên tri, Giô-ên 2:28, và đã nói:

...sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt; và các con trai và các con gái các ngươi sẽ nói tiên tri...

...Ta sẽ đổ Thần Ta lên trên những đầy tớ trai Ta và những đầy tớ gái Ta, và họ sẽ nói tiên tri.

Và Ta sẽ tỏ những sự lạ ra trong các tầng trời ở trên và trên đất ở dưới, những dấu kỳ, những trụ lửa và khói và hơi nước.

Và nó sẽ ứng nghiệm, trước khi ngày vĩ đại và kinh khiếp của CHÚA sẽ đến, bấy giờ ai cầu khẩn Danh CHÚA thì sẽ được cứu:

¹³¹ Tám trăm năm trước khi Lời chứng vĩ đại này đến, con trai của Phê-thu-ên đã làm chứng về Nó, đã nói tiên tri về Nó. Con người nhỏ bé đó đã chạm phải điều gì?

¹³² Hãy nói cho tôi điều gì có thể nói cho một người, mà đã “được sanh ra bởi người nữ, sống tạm ít ngày và đầy dẫy sự khốn khổ.” Đó là những gì về người. Nói cho tôi biết điều gì có thể khuấy động sự sống trong nơi sâu thẳm của lòng người ấy, mà người có thể nhìn xuyên suốt không gian và thời gian, và thấy Chứng có vĩ đại này đến với hội thánh trong ngày sau rốt. Nói cho tôi điều gì đã có thể làm việc đó. Không gì ngoài một Đức Chúa Trời Toàn Năng thông minh, tối cao, và vĩ đại! Đó là điều duy nhất có thể làm điều đó. Đụng vào một con người hay chết, “Con người được người nữ sanh ra, và sống trọn ít ngày, và bị đầy dẫy sự khốn khổ,” như Gióp 14 đã nói. “Người sanh ra như hoa cỏ, rồi bị phát; đúng thế, người chạy qua như bóng, không ở lâu dài.” Nhưng, trên loại người đó, Thánh Linh, sự thông minh của một Đức Chúa Trời phi thường, vĩ đại có thể phá vỡ mọi rào cản và thời gian, nhấn chìm xuống qua đó bằng Thánh Linh Ngài, và chỉ ra những gì một người phạm sẽ làm cho ứng nghiệm. Halêlugia!

¹³³ Nếu đó không phải là một lời chứng về Đức Chúa Trời hằng sống, thì nó là gì? Để có thể nói điều đó trước khi nó xảy ra! Amen. Để có thể thấy nó trước khi nó xảy ra! Và nói trước điều đó, với sự thông minh, và chính xác hoàn toàn rằng nó xảy ra thật chính xác như cách người đã nói điều đó. Nếu điều đó không phải là lời làm chứng, nó là gì? Điều gì có thể nói nhiều hơn về một Đức Chúa Trời hằng sống? Chắc chắn, Ngài là một lời chứng!

¹³⁴ Đã được nói tiên tri rằng sẽ ứng nghiệm, “Trong những ngày sau rốt, Ngài sẽ đổ Thần Ngài trên mọi loài xác thịt.”

¹³⁵ Bảy mươi lăm năm sau khi Giô-ên đã nói tiên tri. Ê-sai, con trai A-mốt, ông đã nói tiên tri liên quan đến Lời chứng tuyệt vời này đã đến với Hội thánh.

¹³⁶ Tôi đang nói về điều gì? Một lời chứng, một lời chứng thật, một lời chứng thật; mang Ngài đến qua xác thịt, qua các đấng tiên tri, qua Kinh Thánh. Bây giờ chúng ta đang nhận lấy Ngài, giáng xuống vào ngày mà Ngài đã được ban cho.

¹³⁷ Bảy mươi lăm năm, chính xác bảy mươi lăm năm sau khi Giô-ên đã nói tiên tri, thì Ê-sai nói. Con trai của A-mốt, vị tiên tri vĩ đại người đã đưa cho Kinh Thánh hoàn toàn, từ sách Sáng thế ký cho đến Khải huyền, trong sáu mươi sáu chương của người; như một cuốn sách, có sáu mươi sáu sách trong đó. Và ông đã bắt đầu với sự sáng tạo, trong Sáng thế ký, và chấm dứt trong Thiên hi niên. Con người vĩ đại này, ông đã nói trước về sự đến của Đức Thánh Linh.

¹³⁸ Chúng ta hãy trở lại và đọc. Tôi đã lấy Ê-sai 28:11. Chúng ta chỉ đọc một lát, và tìm ra ở đây những gì ông đã nói về sự đến của Đức Thánh Linh. Ê-sai, chương 28, chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 5.

Trong ngày đó CHÚA vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng...

¹³⁹ Ngài đang nói về điều này, ngày vĩ đại mà khi Chứng cứ sẽ đến. Mào triều thiên của chúng ta là gì? Đức Thánh Linh đội mào triều thiên cho chúng ta!

...một mào triều thiên chói sáng, và mào miện đẹp đẽ, với dân sót Ngài,

¹⁴⁰ Dân sót, là “những người còn lại.” “Ngài sẽ là một vương miện, mào triều thiên vinh hiển, vương miện của vẻ đẹp!” Hãy nghĩ, đây là bảy trăm năm trước khi điều đó đã xảy ra!

...vì một thần công chính đang ngồi trên tòa xét đoán... (Đó là những gì Ngài làm đối với chúng ta tại bàn thờ.)

...vì sức mạnh cho kẻ đuổi giặc nơi...cửa thành. (Xin để tôi xem.) ...đuổi giặc nơi cửa thành.

¹⁴¹ Những ai đang đứng với Ngài và ở với Ngài, Thánh Linh vĩ đại này (Đức Thánh Linh mà đã được nói tiên tri) sẽ là sức mạnh

cho người đứng nơi cửa thành, để chiến đấu. Ngài là sức mạnh của chúng ta. Chúng ta tin cậy nơi Ngài; không dựa trên văn hóa, không dựa trên giáo dục, không dựa vào những việc của thế gian. “Chẳng phải bởi quyền thế, chẳng phải bởi năng lực, nhưng bởi Thần Ta, Chúa phán vậy.” Hội thánh yên nghỉ cách trang trọng trong điều Đó! “Ngài sẽ là sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành.” Không phải bởi cảnh của thần học của người ấy, không phải là giáo phái của người ấy, nhưng Đức Thánh Linh sẽ là sức mạnh của người. Ngài sẽ là người mà sẽ đuổi giặc nơi cửa thành. Người sẽ tin cậy vào sức lực của Đức Thánh Linh để đuổi giặc đi.

Song họ đã choáng váng vì rượu, (bây giờ hãy lắng nghe), và xiêu tó vì các thứ rượu mạnh đổ ra trên con đường, đổ ra trên “con” đường; thầy tế lễ và các đấng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, họ bị rượu nuốt đi, họ như các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; họ xem sự hiện thấy thì cắt nghĩa sai, và xử kiện thì vấp ngã.

¹⁴² Nói cách khác, trong sự hiện thấy, thậm chí họ không tin những việc như vậy. Và trong sự xét đoán, họ nói, “Ồ, miễn là, bạn gia nhập giáo hội, điều đó tốt lắm.” Và chúng ta đã có gì? Một đám người say rượu. Hãy nhìn những gì vị tiên tri đã nói. Đây là lời chứng của Đức Chúa Trời.

Vì hết thầy bàn tiệc đều đầy sự ô uế, của sự nôn mửa ra và sự ô uế, vì thế chẳng có nơi nào sạch.

¹⁴³ Không có nơi nào sạch; những bàn tiệc. Tại sao, họ đi vào, những gã say rượu và những gái điếm, và—và lấy một miếng bánh nhẹ rồi cắt nó ra, và làm tiệc thánh, nơi đó người tinh sạch và người ô uế ăn với nhau. Mửa ra! Những bàn tiệc đầy chất nôn mửa.

Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, trong một ngày như thế? và khiến ai sẽ...hiểu sự dạy dỗ?

¹⁴⁴ Họ có thể làm điều đó cho ai, khi họ đã có những kinh nghiệm thần học của riêng mình và các thứ để dựa vào? Họ sẽ không trở lại với Lời của Đức Chúa Trời. Họ nói, “Ồ, điều đó là dành cho nơi khác. Điều đó dành cho thời đại khác.” Những bàn tiệc của

họ đầy thứ nôn mửa. Hãy nghe lời vị tiên tri này với sự thông biết tối cao này của Đức Chúa Trời đang nói qua ông.

...họ những trẻ con thôi bú, và mới lìa khỏi vú. (Không, hội thánh ấu trĩ non trẻ!)

Vì phải giềng mối thêm giềng mối...

¹⁴⁵ Ông đang nói về Lời hiện nay. Đừng nói, “Cha, Con, và Thánh Linh,” khi Nó nói, “Danh Chúa Jêsus!” Đừng nói, “bắt tay,” khi Ngài nói, “sanh lại!”

...giềng mối phải thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; và hàng thêm...hàng thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia:

Vậy nên Ta sẽ dùng môi miệng nói lấp và với những lưỡi khác mà phán cùng dân này. (Halêlugia!)

¹⁴⁶ Với môi miệng nói cà lăm, “xì xào.” Có lẽ hội chúng đang ngồi, thật sự tôn kính và im lặng, một người nào đó...một người có thể bắt được tiếng xì xào đó và hiểu họ đang nói gì. “Với môi miệng nói lấp và với những lưỡi khác Ta sẽ phán cùng dân này,” đang nói tiên tri về Đức Thánh Linh. “Môi miệng nói lấp, Ta sẽ phán cùng dân này.”

Ngài phán cùng nó rằng, Đây là nơi yên nghỉ...

¹⁴⁷ Vậy thì, các anh em Cơ-đốc Phục Lâm mà nhóm lại vào ngày thứ bảy, đây là về điều gì?

...Đây là ngày sa-bát, Đây là nơi yên nghỉ để các người có thể để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ;...

¹⁴⁸ Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con những người đàn ông dũng cảm để đứng trong cổng với Điều đó, và làm chứng Nó!

...Đây là nơi yên nghỉ để các người có thể để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ;...này là lúc mát mẻ: thế mà họ lại chẳng chịu nghe.

¹⁴⁹ Đó là phần đáng buồn, họ sẽ không nghe Nó. Họ đã lắc đầu, và nhạo báng và đem ra làm trò cười, và cứ tiếp tục như thế.

¹⁵⁰ Nhưng Ê-sai đã nói tiên tri, và nói rằng, “Sẽ ứng nghiệm rằng Ngài sẽ sai Thánh Linh Ngài xuống, và Nó sẽ là mào triều thiên vinh hiển cho Hội thánh, và sức mạnh cho kẻ đứng nơi cửa

thành.” Làm sao chúng ta sẽ biết đó là Thánh Linh? Phán, “Vậy nên, với môi miệng cà lăm và với những lưỡi khác Ta sẽ phán với dân này, và đây là nơi yên nghỉ và lúc mát mẻ.”

¹⁵¹ Nhưng, vì tất cả điều này, họ đã muốn có những tổ chức của họ và những giáo phái của họ. Và họ đã tiếp tục sau khi những bàn tiệc nô nức và thể gian của họ, và bị pha lộn trong các thú vui của những việc thuộc về thể gian. Họ không được tái sanh. Họ quay bỏ những Lễ thật, và đi theo những việc của thể gian; và làm một sự gớm ghiếc ô uế cho nhà của Chúa, nơi đó họ đã nhảy nhót và tiệc tùng, và tán tỉnh; và phụ nữ mặc y phục không đứng đắn và quần soóc, và cắt tóc của họ, và dùng đồ trang điểm; cùng hết thấy những việc vớ vẩn như thế, như Kinh Thánh đã nói tiên tri!

¹⁵² Ê-sai đã nói họ sẽ làm điều đó. Ê-sai, chương thứ 5 và 6. Hãy đọc Nó, làm sao mà người đã nói rằng những người đàn bà sẽ làm điều đó trong những ngày sau rốt. Những lời chứng của Đức Chúa Trời là đúng. Người ta đã tin vào sự hư không của thể gian, thay vì tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời, để cứu họ. Bây giờ, đó là bảy mươi lăm năm sau Giô-ên.

¹⁵³ Ba mươi năm sau sự giáng sanh của Chúa Jêsus. Tôi đã có nhiều vị tiên tri khác đã viết xuống ở đây. Nhưng ba mươi năm sau khi Chúa Jêsus sanh ra, có một hoàng tử ở giữa các đấng tiên tri, (Ô, chao ôi) Giảng Báp-tít! Tất cả mọi người đều biết ông là một tiên tri từ Đức Chúa Trời, người dọn đường về sự đến của Đấng Christ. Mà được tiên đoán lần nữa, trong những ngày sau rốt!

¹⁵⁴ Chúa Jêsus phán, “Các ngươi đã đi ra xem chi, một cây sậy bị rung với chiều gió, giáo phái nào quay người theo hướng này hay hướng kia chẳng? Không phải là Giảng!” Phán, “Các ngươi còn đi xem gì, xem một người ăn mặc tốt đẹp nào đó với hầu như một nhà tâm lý nào đó đi với người, để giữ áo quần của người đó *chỉ như thế này thế kia*, và bảo người phải mặc như thế nào chẳng?” Và Ngài phán, “Họ hôn những đứa bé và ở lại trong đền đài các vua, và nói về những trường công lập, và vân vân; người đó không phải là chiến binh, người đó không ở trong hàng ngũ tiên phong, người đó không biết cầm Gươm hai lưỡi như thế nào. Đây, họ là loại người hành động như thế. Nhưng các ngươi

đã thấy gì, một đấng tiên tri chẳng?” Ngài phán, “Bây giờ, Ta nói, còn quan trọng hơn một tiên tri nữa!”

¹⁵⁵ Hãy nghe hoàng tử vĩ đại này, đang đến với một mảnh da cừu quấn quanh mình, đang sống ngoài các bầy súc vật trong những cánh rừng. Halêlugia! Không có kinh nghiệm trường thần học đằng sau ông; nhưng một kinh nghiệm mà ông đã nói chuyện với Đức Chúa Trời, và được sanh ra vì mục đích để làm điều đó. Lời nói rằng người sẽ đến. Vâng, thưa quý vị. Bước ra bờ sông Giô-đanh, với đôi chân đầy bùn, nói, “Đừng nghĩ rằng, hỡi các người là người Pha-ri-si mà nói rằng ‘chúng tôi có Áp-ra-ham là Tổ tiên chúng tôi,’ vì Ta nói cho các người, Đức Chúa Trời có thể khiến những đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

¹⁵⁶ Hoàng tử ấy trong những vị tiên tri, người mà đã có đặc ân giới thiệu Đấng Mê-si và đã thấy dấu hiệu của Đấng Mê-si và đã nhận biết điều đó, khi Ánh Sáng ấy từ Thiên đàng giáng xuống và ngự trên Ngài, là một lời chứng của nó! Người đã nói gì về điều đó? Đây là lời người, tiên tri đó nói như một lời chứng.

Ta thật lấy nước mà làm phép báp-têm cho các người ăn năn: song đấng đến sau ta là đấng có quyền phép hơn ta, ta không đáng cởi giày của Ngài: Đấng đó sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh, và bằng lửa:

Và tay Ngài sẽ cầm nia, và Ngài sẽ sảy thật sạch sân lúa mình, và sẽ chứa lúa mình vào kho; nhưng... đốt rơm rạ trong lửa chẳng hề tắt.

¹⁵⁷ Người đã nói tiên tri rằng sẽ đến lúc Chứng cứ đến vì Hội thánh, Đức Thánh Linh! “Ta thật đã làm phép báp-têm cho các người bằng nước; đó là sứ mệnh của ta. Ta sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng nước, để các người ăn năn.” Halêlugia! “Nhưng có Đấng sắp đến sau ta! Ta làm chứng này bằng nước, nhưng có một Đấng sắp đến, sẽ gởi xuống điều gì đó vĩ đại hơn. Ngài sẽ ban cho Chứng cứ khác; không phải bằng nước, nhưng bằng Thánh Linh! Ngài sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và Lửa.” Halêlugia! Chứng cứ của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ lấy hết thẩm quyền thành viên giáo hội khỏi các người! “Ngài sẽ ban cho các người chứng cứ thật, vì Ngài sẽ làm

phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và Lửa. Và cái nĩa của Ngài ở trong tay Ngài. Cái búa được đặt ở gốc cây; và hễ cây nào không sanh trái tốt, sẽ bị đốn và quăng vào lửa. Vậy, hãy ăn năn đi, hãy sẵn sàng, vì giờ đã gần rồi.” Hoàng tử vĩ đại đó, thật là một vị tiên tri vĩ đại biết bao!

¹⁵⁸ Ba năm sau, sau khi người đã nói tiên tri, Jêsus Chúa chúng ta đã hoàn thành chức vụ của Ngài, chức vụ của Ngài trên đất. Phán, “Ta đi là ích lợi cho các người. Vì, nếu Ta không đi, Đức Thánh Linh sẽ không đến. Nhưng Ta sẽ sai Ngài đến. Còn ít lâu... Và các người muốn biết Ngài là Ai. Còn ít lâu, và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến khi tận thế.”

¹⁵⁹ Trong Lu-ca 24:49, ở cuối cùng chức vụ của Ngài, khi chức vụ trên đất của Ngài đã hoàn tất, Ngài phán, trong Lu-ca 24:49, “Hãy giữ, Ta ban cho các người lời hứa mà những lời làm chứng này đã nói. Ta ban lời hứa mà Ê-sai đã nói đến. Ta ban lời hứa mà Giô-ên đã nói đến. Ta ban lời hứa mà hết thấy các đấng tiên tri, mà Cha đã tỏ ra qua các đấng tiên tri ấy, Ta ban lời hứa của Cha Ta cùng các người.”

*...hãy giữ, Ta sẽ ban cho các người điều Cha Ta hứa cùng các người: nhưng hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem...
Hãy ngưng sự giảng dạy của các người, hãy ngưng hát, đừng làm điều gì khác nhưng hãy đi lên đó đến thành Giê-ru-sa-lem, và chờ đợi cho đến khi các người mặc lấy quyền phép từ trên cao.*

¹⁶⁰ Loại lời chứng đã có nó sẽ là gì? “Hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người hoàn thành hai mươi năm ở trường trung học hay thần học viện”? “Hãy đợi cho đến khi anh em nhận được bằng Cử nhân Văn chương của mình”? “Hãy đợi cho đến khi anh em học để—để nói bằng những thứ tiếng khác, để, nếu Ngài tình cờ kêu gọi anh em đi vào những cánh đồng truyền giáo, anh em có thể nói bằng những thứ tiếng đó”? Không, điều đó không phải.

¹⁶¹ Cứ để cho Quyền phép từ trên Cao đến, nó sẽ tự lo liệu khi Nó đến. “Các người hãy đợi cho đến khi các người mặc lấy Quyền phép.” Ôi Đức Chúa Trời, tại sao người ta không thể thấy điều đó?

Nó là không phải là sự gia nhập giáo hội. Nó là sự chờ đợi Quyền phép! “Hãy đợi cho đến khi các ngươi mặc lấy, với Quyền phép từ trên Cao, vì Ta sẽ sai Ngài đến. Ngài là lời hứa của Đức Chúa Trời, và Ta sẽ sai Ngài đến. Ta sẽ làm chứng! Ngài, khi Ngài đến, Ngài sẽ làm chứng! Vì, Ngài sẽ không nói về chính Ngài, nhưng Ngài sẽ nói về Ta.” A-men.

¹⁶² Hãy xem những gì Ngài sẽ làm. “Ngài sẽ mang những điều này mà Ta đã dạy cho các ngươi.” Không phải là điều thần học nào đó. Điều gì? “Ngài sẽ mang đến những điều này mà Ta đã dạy cho các ngươi, để các ngươi nhớ, rằng chúng là những Lời của Đức Chúa Trời. Các ngươi sẽ quên hầu như tất cả những kinh nghiệm thần học của các ngươi. Các ngươi sẽ nhận lấy những điều này, là những Lời mà ta đã dạy cho các ngươi. Ngài sẽ mang chúng đến để tưởng nhớ. Và, Ngài sẽ làm một điều khác, Ngài sẽ chỉ cho các ngươi những việc mà sẽ đến.” Đó là Lời chứng thật. Đó là Lời chứng thật của Đức Chúa Trời. “Ngài sẽ mang Phúc âm trở lại với các ngươi, Đức Thánh Linh này! Mặc dù Nó có thể bị bỏ rơi trong khoảng hai ngàn năm, có lẽ họ có thể để Nó dưới chân họ, trên những thần học của con người làm ra; nhưng khi Ngài đến, Ngài sẽ mang các ngươi trở lại với Nó. Không chỉ thế thôi, nhưng Ngài sẽ bảo cho các ngươi những việc mà sẽ đến. Ngài sẽ phán qua các ngươi, bằng môi miệng nói lắp và tiếng khác. Hết thảy những điều này Ngài sẽ làm. Mọi việc mà Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài sẽ làm nó. Ta có...Ta sẽ ban đến lời hứa của Cha.”

¹⁶³ Tại lễ Ngũ Tuần, khi Ngài đến, họ đã nói gì? Họ nói, “Chúng ta là những chứng nhân của Ngài. Chúng ta là những người làm chứng rằng những điều này mà đã được nói về đã ứng nghiệm.” Ồ, chao ôi! Điều đó làm tôi cảm thấy tin kính. Đứng lên đó, họ nói, “Chúng ta là những chứng nhân của Ngài. Chúng ta không có bằng cấp.” Họ là gì? Những người cải đạo, một số họ là những người Do Thái, nổi tiếng, cứng nhắc và nghi thức, tất cả điều đó đã được lấy đi khỏi họ!

¹⁶⁴ Hãy nhìn xem Si-môn Phi-e-rơ tự lập đó, cách mà ông suy nghĩ ông đã quá cứng nhắc thế nào. Ông sẽ không ăn bất cứ vật gì không tinh sạch.

165 Thế còn Phao-lô tự làm nên đó, bách hại các hội thánh khắp nơi thì sao! Điều gì đã xảy ra khi người gặp Đấng ấy, Đức Thánh Linh đó, trên con đường đến thành Đa-mách ngày ấy? Đã đứng trước Phê-tu và nói, “Tôi không điên. Nhưng theo cách mà bị gọi là dị giáo, đó là cách mà tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ của chúng ta.”

166 Họ nói, “Chúng ta là—chúng ta là những chứng nhân của Ngài.” Bây giờ, có ba lời chứng rõ ràng vào ngày lễ Ngũ Tuần.

167 Trước tiên, Lời của những vị tiên tri kia, rằng Đức Chúa Trời sẽ đổ Thánh Linh Ngài trong những ngày sau rốt trên dân sự. Lời chứng mà các vị tiên tri đã có, là Lời của Đức Chúa Trời, Nó đã được làm trọn. Đó là một chứng cứ, sứ điệp của vị tiên tri đã được ứng nghiệm! “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Họ sẽ có những môi nói lấp, và những lưỡi khác mà Ta sẽ dùng họ để nói cho dân này.” Chính là thế. Họ không thể chối bỏ nó. Thế thì, có ba lời chứng. Đó là một, mà Lời của các đấng tiên tri đã được ứng nghiệm.

168 Lời chứng khác, là dân sự. Họ đang làm chứng, “Điều gì đó đã xảy ra!”

169 “Tôi đã trốn ở trong phòng đó. Tôi đã quá rụt rè. Tôi đã xấu hổ. Tôi—tôi—tôi biết rằng Ngài đã được cất đi, và tôi—tôi xấu hổ về hết thầy nhóm đáng tôn quý vĩ đại này quanh đây. Tôi đã xấu hổ về họ. Tôi đã hổ thẹn rằng mình sẽ, có lẽ, tôi đã không muốn nói điều nào về nó, bởi vì tôi đã sợ rằng tôi có thể bắt đầu một điều gì đó đầy cảm xúc, khác.”

170 Đó là vấn đề với những giáo hội tự lập ra ngày nay. Họ sợ rằng người ta sẽ dấy lên quá nhiều sự xáo trộn. Họ sợ rằng họ sẽ làm điều gì đó không đúng. Ồ, anh em, người tự lập, tự thỏa mãn! Những gì chúng ta cần là một lễ ngũ tuần! Những gì chúng ta cần là một sự đổ đầy, một sự đến của Đức Thánh Linh!

171 Họ nói, “Chúng ta là những chứng nhân của Ngài, bởi vì chúng ta được đổ đầy với Điều đó!” Phi-e-rơ nói, “Hỡi các người Giu-đa, và các người ở tại thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết rõ điều này với các người. Những người này chẳng phải say như các người ngờ đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba trong ngày. Nhưng

đây là Điều mà đấng tiên tri Giô-ên đã nói về, ‘Đức Chúa Trời phán, Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt.’ Chúng ta đang làm chứng rằng Lời của các đấng tiên tri là thật, bởi vì chúng ta đang được đây đây lúc này!” Ô, chao ôi!

¹⁷² Đó là những gì chúng ta cần. Đó là những gì hội thánh cần. Đó là những gì những người này, một trăm bảy mươi triệu người xưng nhận là Cơ-đốc nhân trên khắp thế giới, cần, là một lễ ngũ tuần khác! Không trở về và nghiên cứu hai mươi lăm năm; nhưng một sự đầy dẫy của Đức Thánh Linh, một chứng cứ bên trong của bạn, làm chứng về sự phục sinh của Đấng Christ, và đối với Lời của Đức Chúa Trời. “Sứ đồ Giăng ở trên Đảo Bát-mô, vì Lời Đức Chúa Trời, làm chứng về Lời Đức Chúa Trời.”

¹⁷³ Đó là Lời của các vị tiên tri đã ứng nghiệm. Đó là những con người đang làm chứng. Và đó là Chính Đức Thánh Linh! Có ba trong số họ. Và Kinh Thánh nói, “Mọi lời sẽ được định, cứ lời khai của ba người làm chứng.” Đúng thế.

Đó là Lời của các vị tiên tri đã ứng nghiệm.

¹⁷⁴ Đó là dân sự, đã nói, “Điều gì đó đã xảy ra với tôi! Điều gì đó đã xảy ra! Tôi không sợ nữa. Tôi không sợ chết. Tôi không sợ điều gì cả. Điều gì đó đã xảy ra! Tôi đã quên hết thầy lý thuyết thần học của tôi. Tôi quên hết thầy những truyền thống con người làm ra của tôi. Điều gì đó đã xảy ra! Các anh hãy biết điều này, và lắng nghe lời tôi nói, những người này không say!” Họ, họ đều mất đi tất cả vẻ nghiêm trang của họ. Họ chỉ say Thánh Linh! Chỉ...

¹⁷⁵ Đó là những gì chúng ta cần. Đó là những gì chúng ta cần, một nhóm người nhạy bén, có đầu óc lạnh mạnh để có thể bước lên và đối diện với Đức Chúa Trời, và nói, “Chúa ôi, đừng làm con là một thành viên của một giáo hội, nhưng làm con trở nên một chứng nhân! Hãy đổ ra Thánh Linh Ngài trên con, và đầy dẫy con. Hãy để con là chứng nhân của Ngài.” Đó là những gì chúng ta cần. Đó là những gì giáo hội đang sa sút thiếu sót ngày nay. Nó ở tình trạng xanh xao thiếu máu, là bởi vì nó đã chối bỏ Huyết của Chúa Jêsus Christ.

176 Đúng thế, Đức Thánh Linh đang làm chứng, chính Mình, nói, “Nó là vậy!” Họ đã là thế. Và những con người đó đã không thể chối bỏ Nó.

177 Những người này đã không chờ đợi vào trường học để tìm bất cứ một nền giáo dục vĩ đại nào. Họ là những người dốt nát và không có học, những người đánh cá và những dân quê. Họ là những con người bình thường. Kinh Thánh nói, “Những người dân thường nghe Chúa Jêsus, một cách vui mừng.” Không phải người hạ lưu, không, không phải người nổi danh, nhưng, “Những người dân thường nghe Ngài, một cách vui mừng.” Và đó là những người dân thường, họ đã nghe Ngài, và họ nói, “Chúng ta là những người làm chứng rằng chúng ta đã nhận lãnh Điều gì đó; và chúng ta hầu như, không biết, tiếng của chính mình.”

178 Nhưng những người kia đã nói, “Làm thế nào chúng ta hiểu được họ? Hết thấy những người nói đó há chẳng phải là những người Ga-li-lê sao?” Những người Ga-li-lê là một tầng lớp của những người nghèo. Nói, “Làm sao chúng ta nghe họ những người Ga-li-lê ai nấy đều nói tiếng của xứ chúng ta được sanh đẻ?”

179 Làm chứng về Đức Thánh Linh, chứng thực rằng Lời của Đức Chúa Trời đã được làm trọn! “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Và Ta sẽ dùng môi cà lăm và những lưỡi khác để phán cùng dân này, và đây là nơi yên nghỉ.” Chứng thực; một chứng cứ. Đây là báo cáo về điều đó. Chắc chắn vậy.

Có ba lời chứng. Điều gì?

180 Lời của các đấng tiên tri, Lời Đức Chúa Trời. Bởi vì, những vị tiên tri kia đã không nói lời của họ, nhưng đó là Lời của Đức Chúa Trời như Ngài đã đặt Nó trong miệng họ.

181 Tôi đang ngồi ở đây giờ này nhìn vào một người Na Uy nhỏ bé, đang chữa bệnh, bác sĩ, bác sĩ y khoa đang ngồi ở trên đây, người đến mọi con đường từ Na Uy, đến đây để được cầu nguyện cho. Và đêm nọ, trong lúc chúng tôi đang ngồi với nhau để có một cuộc phỏng vấn riêng, Đức Thánh Linh đã di chuyển vào trong phòng.

182 Anh ấy nói, “Tôi đang chờ đợi, Anh Branham, để thấy điều gì sẽ được nói.”

183 Ở đó Đức Thánh Linh đi lui lại qua đời sống anh, hết thấy những con đường ở phía sau cho đến khi điều gì đó đã xảy ra, nói với anh về việc đó và những gì đã xảy ra, và tình trạng gì, hết thấy về điều đó, và đã bảo cho anh điều đó. Đó là gì? Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang làm chứng!

184 Có lẽ có một người nhỏ bé khác, cũng đang ngồi ở đây, hội thánh của Anh Palmer đã gọi lên. Hết thấy đều lộn xộn, và không biết gì để làm, và anh ta hầu như suy sụp về điều gì đó. Một con người nhỏ bé tốt bụng; tôi cho là anh ấy đã đi về nhà. Nhưng có... anh ấy đã gọi người ấy đến đây. Anh Palmer đã viết cho tôi một bức thư, và nói, “Anh Branham, tôi biết thật là lúc căng thẳng,” hay điều gì như thế, “nhưng khi anh có thể có cơ hội, hãy gặp anh ta, bởi vì anh ta là một anh em tốt.” Và—và hội thánh đã gọi anh ấy lên. Anh ấy đã có buổi nói chuyện. Trong khi ngồi ở đó, điều gì đó sâu sắc vĩ đại ở trong trí anh, trước khi anh có một cơ hội nói bất cứ điều gì, Đức Thánh Linh đã đáp xuống và nhận lấy, mang nó ra, đã chỉ cho anh thấy. Và anh ấy đã mừng rỡ, và những giọt nước mắt lăn dài trên má. Tại sao? Đức Chúa Trời đang chứng thực! Bằng cách gì, bằng William Branham à? Không, thưa quý vị. Bằng Đức Thánh Linh! A-men. Đó là Lời chứng của Đức Chúa Trời.

185 Cho phép tôi nói với anh em đôi điều khác. Tại sao đã... Anh chàng nhỏ bé này đang ngồi ở trên đây, được gọi là Higginbotham, một chấp sự trong hội thánh đã ở đây; đã phục vụ hết nhiệm kỳ của mình, và bây giờ chỉ là một thuộc viên trung tín. Anh ấy đã đứng lên, sáng nay, nói tiếng lạ, tôi tin vậy, và nói tiên tri. Tại sao Đức Thánh Linh đó, đã phán, vào buổi sáng này, khi anh ấy đưa ra sự thông giải, “Ta đã xúc dầu cho đầy tứ của Ta để mang đến cho người những điều mà người nên biết”?Ồ, ồ, ồ! Tại sao? Và tôi đã nghe anh ấy đang đứng ở đây, với đầu tôi cúi xuống, những giọt nước mắt đang chầm chích chảy xuống vào tim tôi. Người đó đã không biết nữa, tôi chưa bao giờ nói một lời với anh hay người nào khác, những gì mà tôi nói về, bởi vì tôi chỉ đến với bực giảng. Và anh ấy ở đó, tiết lộ đề tài, và bảo mọi người

trật tự vì Điều đó. “Ta sẽ nói với các người,” nói, “Ta đã sai người đi đến nhiều quốc gia, tới nhiều dân tộc, cùng Sứ điệp này. Và Ta sẽ phán cùng các người, sáng nay. Hãy chú ý lắng nghe Nó,” Ngài phán, “vì Ta đã xúc dầu cho người và đã sai người đến.” Ôi Đức Chúa Trời! Đó là gì? Đức Thánh Linh, Lời chứng thật của Đức Chúa Trời. Đó là gì? Thượng Đế đã lập đền tạm trong con người! Halêlugia!

¹⁸⁶ Điều gì? Thưa Hội thánh, đó là lý do tôi không thể nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh của sự la hét, bắt tay, hay nói tiếng lạ, hay là bất cứ cảm giác nào. Chúng đều được thôi, hiện nay. Hiểu không? Chúng, những điều đó đối với họ được lắm, nhưng ma quỷ có thể giả mạo điều đó như rất thật.

¹⁸⁷ Nhưng Đức Thánh Linh là Thần thánh, Đức Chúa Trời lập đền tạm trong con người! Điều đó còn trọng hơn là một cảm giác. Điều đó còn trọng hơn là việc nói tiếng lạ. Điều đó còn trọng hơn là la hét bằng Thánh Linh. Điều đó còn trọng hơn là sự khóc lóc. Điều đó còn trọng hơn là việc gia nhập giáo hội. Đó chính là Đức Chúa Trời hằng sống trong con người. Thần thánh, Chính Đức Chúa Trời đã lập đền tạm trong lòng con người đó, khi người đó có thể nói và nó thật sự giống như Đức Chúa Trời đang nói, đó là Hội thánh của Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là cách mà Hội thánh sứ đồ đầu tiên đã đi tới.

¹⁸⁸ Thật khác hẳn, những giáo hội ngày nay! Thật khác nhau làm sao, đến nỗi chúng ta đã đi ra khỏi Nó, từ khi tổ chức giáo phái bắt đầu, khoảng thế kỷ thứ hai sau Đấng Christ, trong giáo hội Công giáo ban đầu, làm nên tổ chức, và dạy dỗ triết lý của con người.

¹⁸⁹ Ngày nay, có nhiều người, chúng ta là những người làm tốt. Chúng ta gia nhập giáo hội. Hãy lắng nghe tôi. Ở đây là điều mà Anh Higginbotham đã nói về sáng nay; không phải Higginbotham, nhưng Đức Thánh Linh đã phán qua anh ấy. Chúng ta là một dân làm tốt. Chúng ta gia nhập giáo hội, và chúng ta muốn là rất đáng yêu và rất dễ mến. Hiểu không? Chúng ta thật sự không muốn làm tổn thương tình cảm của bất cứ ai, dĩ nhiên là không. Chúng ta muốn là một Cơ-đốc nhân đáng yêu như vậy. Chúng ta muốn—chúng ta muốn chế tạo Đấng Christ.

190 Đấng Christ không được tạo ra! Halêlugia! Ô, nếu tôi chỉ có thể lấy một số Lời mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho tôi, để anh em sẽ thấy tôi muốn nói gì.

191 Một con chiên không được yêu cầu để mang lông chiên. Nó không được yêu cầu để tạo ra một số lông năm nay. Nếu nó là chiên, thì nó sẽ có lông bởi vì nó là một con chiên. Nó không phải nói, “Ồ, bây giờ tôi—tôi thì—tôi thì...Tôi tin mình là con chiên, vì vậy tốt hơn tôi nên làm gấp quanh đây, tôi phải có được một ít lông cho chủ.” Nó không phải lo lắng về điều đó. Bao lâu mà nó còn là một con chiên, nó sẽ mang lông chiên. Nó không phải làm ra để có bộ lông đó.

192 Vậy thì, anh em không phải chế tạo ra lòng tin kính do tự tay con người làm ra, và, “Tôi, tôi đã có...Tôi, bây giờ tôi sẽ không làm *điều này*, tôi biết mình là một Cơ-đốc nhân.” Ô, hỡi anh em, đang cố gắng để tự cứu nó một mình, bằng những nỗ lực chính con người của nó! Tuy nhiên, chân thành.

193 Vấn đề là, là những bực giảng yếu đuối, những trường lớp yếu đuối, những thần học viện yếu đuối. Đó là vấn đề, sự dạy dỗ thuyết thần học của con người! Họ cho...Anh em nói, ngày nay, sức mạnh của một Cơ-đốc nhân, họ chỉ...

“Bạn có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Ồ, tôi là tín đồ Giám Lý.”

“Bạn có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Ồ, tôi—tôi—tôi là tín đồ Báp-tít.”

Vậy thì, đó là sức mạnh của Cơ-đốc giáo.

194 Thật khác nhau biết bao! Halêlugia! Khác nhau biết bao từ Hội thánh đầu tiên đó! Họ đã không có những điều này để nói. Nhưng họ đã được đầy dẫy với một Năng lực, một Quyền năng của Đức Thánh Linh, mà đã cho họ được tự do khỏi tội lỗi và sự chết. Họ không phải là chỉ tồn tại trên danh nghĩa. Họ đã có tình yêu của Đức Chúa Trời đốt cháy trong lòng họ, mà đã đưa họ đến với sự chết.

195 Becky, con gái của tôi, đã đọc cho tôi nghe quyển, *Những Đấu Sĩ*, đêm nọ. Nó nói, “Hãy nghe điều này, bố.” Và tôi không thể vào

lúc này, tôi xin lỗi, tôi không thể nhớ cái tên đó. Nhưng một—một Cơ-đốc nhân trẻ đã bị ném ra, như một đấu sĩ, để chiến đấu ở đấu trường Rô-ma.

Tôi đã đứng trong đấu trường đó, cầu nguyện. Những bức tường cổ đang ngã xuống.

¹⁹⁶ Và khi người ta muốn ngồi ở đó, và người ta—người ta thật sự thích thấy họ. Họ phải giết lẫn nhau. Đức Chúa Trời phán... Trong những ngày xưa, họ—họ chỉ gặp nhau và giết nhau, và chính là thế. Đức Chúa Trời chống lại điều đó.

¹⁹⁷ Và một trong chính... một trong—một trong chính những dấu hiệu đầu tiên của Cơ-đốc giáo, là từ chối giết người. Đúng thế. Và anh em có thể giết người nhiều cách hơn là chỉ đâm người đó với một con dao; nói ngược lại tính cách của người đó, anh em có thể làm điều đó nhiều cách.

¹⁹⁸ Nhưng đấu sĩ này, họ đã thả một con sư tử về phía người đó. Và với sức lực và quyền năng của Đức Chúa Trời, người ấy đã giết con sư tử bằng gươm của mình, một con dao. Người ta vỗ tay; điều đó thì dũng cảm. Họ đứng lên. Họ đã thả ra một con sư tử khác, và người đó giết nó bằng gươm của mình. Và rồi họ thả một người đàn ông ngoại giáo Phi châu, da đen, cao, to, phi thường vào. Và Cơ-đốc nhân này phải đấu với người đó, mà anh không muốn làm. Nhưng, trong chiến đấu, anh đã hạ gục người—người Phi châu kia, lưỡi gươm của anh ở ngay trên con người đó. Dĩ nhiên, người Phi châu nói, “Thưa ông, hãy giết tôi nhanh lên, vậy tôi sẽ không đau khổ. Đừng hành hạ tôi. Hãy giết tôi nhanh đi!”

¹⁹⁹ Cơ-đốc nhân đã ném gươm của mình xuống, cởi áo giáp ra, bước đến trước hoàng đế, và nói, “Thưa hoàng đế, tôi là một Cơ-đốc nhân. Chúa tôi và Đấng Cứu Rỗi cấm chúng tôi lấy mạng sống của người khác. Tôi sẽ lấy sự sống của con thú hoang dã, nhưng không lấy đi sự sống của người anh em của tôi. Tôi từ chối giết người.”

²⁰⁰ Hết thấy những người của hoàng đế Rô-ma, và vân vân, đã đứng lên, và nói, “Người muốn nói một đấu sĩ nô lệ sẽ không vâng lệnh của thế lực Rô-ma?”

²⁰¹ Và họ gọi người đó đến, “Hãy nhảy lên, và lấy gương đó và giết hẳn đi!” Người đó nhảy lên, và lấy thanh gương của Cơ-đốc nhân. Cơ-đốc nhân ấy, tay không, đưa hai tay mình ra. Và người kia đâm người một nhát qua tim, bằng lưỡi gương; ngay qua tim của người, bằng một lưỡi gương. Và khi đó, giữa tiếng ồng ộc máu đang tuôn ra, và làm đầy buồng phổi, khi lưỡi gương to lớn kia đâm ngang qua phổi người, người tín đồ Đấng Christ nhỏ bé ngã xuống trên hai đầu gối mình, và nói, “Chúa Jêsus ôi, xin tiếp nhận linh hồn con.” Và chúng ta nói về sự đau khổ vì Đấng Christ không? Lời chứng của chúng ta sẽ là gì, với những con người như thế?

Ồ, đức tin của các tổ phụ chúng ta! vẫn đang
sống
Bất chấp ngục tù, lửa, và gương.

²⁰² Họ là những người, mà có ý nghĩa đối với cái chết để xưng nhận Đấng Christ. Họ đã là gì? Họ đã nhận lãnh Lời chứng. Họ đã đầy dẫy Đức Thánh Linh. Những Cơ-đốc nhân đầu tiên họ không sợ chết. Sau đó, Đế quốc Rô-ma đã thấy có điều gì đó về họ. Người ta đã làm gì? Họ chính thức đưa Cơ-đốc giáo vào, tiến hành và làm thành một giáo phái ra từ nó; và chỉ mang nó vào một sự tin theo, mà không nhìn nhận Lời chứng này.

²⁰³ Và đó là chỗ chúng ta có hiện nay, Luther, Báp-tít, Trưởng Lão, và quá nhiều người Ngũ Tuần ngày nay, cái gọi là, chúng ta đang đi xuống hành trình này mà không có sự nhận lãnh Lời chứng của Đức Chúa Trời. Và Đức Thánh Linh là Lời chứng của chúng ta. Vâng, thưa quý vị. Thật khác biệt bao, các hội thánh của thời đó!

²⁰⁴ Hội thánh ngày nay là, “Chỉ gia nhập giáo hội.” Như người xưa thường nói, “Khi một người gia nhập giáo hội, người đó mặc một chiếc áo mới.” Đúng thế. Nhưng khi người ấy đầy dẫy Lời chứng, họ mặc một con người mới trong chiếc áo khoác. Không phải là chiếc áo khoác mới trên người đó; nó là một người mới trong chiếc áo khoác đó! Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là nhiều người mới hơn trong chiếc áo khoác! Đó là chiếc áo thầy tu, tôi đang nói về. Vâng, chúng ta cần nó khác hẳn. Lúc đầu...

205 Giáo hội ngày nay đang cố gắng tự cứu lấy mình, bằng những việc lành của riêng mình. “Ồ, tôi là một Cơ-đốc nhân, tôi phải thật sự đáng yêu. Tôi phải làm *điều này*.”

206 Nhưng hội thánh đầu tiên đó, họ đã làm gì? Chờ đợi. Không cố gắng tự thay đổi chính họ, nhưng chờ đợi Chính Đức Chúa Trời đến và thay đổi họ, từ những người Pha-ri-si, thành những chứng nhân.

207 Và những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một sự chờ đợi nữa về Đức Thánh Linh, Chứng cứ của Đức Chúa Trời, đến thay đổi chúng ta từ một đám người Pha-ri-si, lạnh lùng và cứng nhắc, trở nên những chứng nhân về sự sống lại của Chúa Cứu Thế Jêsus. Halêlugia! Đức Thánh Linh không phải là một cái vỏ trống rỗng, một nơi mà người ta đi và...

208 Và đúng hơn, hội thánh không phải là một cái vỏ trống rỗng, một chỗ để người ta đi đến, và một phòng sảnh lớn cổ xưa, một tòa nhà, hay là một cái gì khác, đáng giá một trăm triệu đô-la, hay là điều gì khác. Và chúng ta đang tiêu hết thủy tiền chúng ta vào những việc như vậy, đặt vào hàng triệu và hàng triệu và hàng triệu đô-la. Về phương diện tài chánh, hội thánh ngày nay tốt hơn, nó đã từng có trước đây. Nhưng, chúng ta mua những tòa nhà. Và tôi thấy ở đây một tổ chức lớn đang đặt vào sáu triệu đô la, ở một nơi, trên Missouri đây. Chỗ mà họ, suốt thời gian... và chúng ta nói, “Sự Đến của Chúa đã gần,” một phong trào Ngũ Tuần. Những người khác là...những người Ngũ Tuần, đang đi ra phía bên đường phố, và những việc giống như thế, và họ đang cố gắng xây dựng những tòa nhà lớn nhất, và kiếm những thầy giảng có học vấn tốt nhất họ có thể đưa vào trong đó.

209 Và họ đang đi ra khỏi mọi sự đầy dẫy Đức Thánh Linh, ra khỏi sự chữa lành Thiêng liêng, ra khỏi Đức Thánh Linh, Quyền năng!

210 Và hết thủy chúng ta đang làm bây giờ là cố gắng đua tranh với những người Giám Lý. Và bây giờ đã gia nhập những giáo hội liên hiệp lớn này, và vân vân, hoàn toàn chối bỏ chỗ đứng phúc âm của chúng ta, bởi vì chúng ta đã lập thành tổ chức, liên kết. Bây giờ họ thuộc về Hội đồng các Giáo hội. Thật là xấu hổ! Thật là một sự nhục nhã, vì một việc như vậy! Đáng thương hại thay, với những cơ hội của một thế gian đang hấp hối, với chủ

nghĩa cộng sản đang ăn sạch nó! Và chủ nghĩa cộng sản được hình thành bởi vì tình trạng yếu đuối của Cơ-đốc giáo; đúng thế, cái gọi là Cơ-đốc giáo.

211 Thật là một cơ hội cho Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống có ngày hôm nay, để đứng dậy trên đôi chân của nó, với một chứng cứ của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và làm rung chuyển thế giới này!

212 Trong Kinh Thánh, Giê-rê-mi, chương thứ 42, người ta đã có thời giống như họ có lúc này. Họ đã sợ rằng vua Ba-by-lôn đến đem họ đi. Và hết thấy những nhân vật nổi tiếng, và những quan chức lớn cùng mọi thứ, họ đã không tin những vị tiên tri của mình. Họ chỉ muốn nói họ đã làm điều đó, là ngoan đạo. Vì thế họ gọi tiên tri Giê-rê-mi đến, và họ nghĩ ông là một người điên. Đưa ông ra ngoài đồng vắng ở đó, có lẽ với một tấm chăn quấn trên người, và tóc phủ trên mặt, ăn thảo mộc, cùng bất cứ cái gì ông có thể kiếm được trong đồng vắng, để ăn. Đến gần, và nói, “Thưa tiên tri, xin hãy tìm ý chỉ của Chúa, cho chúng tôi.” Nói, “Nói cho chúng tôi biết chúng tôi sẽ làm gì. Và chúng tôi sẽ vâng theo Chúa, dù điều lành hay điều dữ.”

Người đáp, “Ta sẽ tìm kiếm Chúa cho các ngươi, vậy.”

213 Người đi ra, đã đi được mười ngày trước khi Chúa phán với người. Rồi trở lại, và gọi hết thấy họ đến với nhau, và nói rằng, “Ta đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Nói, “Hãy nghe, hỡi các ngươi!” Halêlugia! “Rằng các ngươi sợ vua Ba-by-lôn,” giống như chúng ta sợ nước Nga. Nói, “Hết thấy các ngươi đang sẵn sàng để chạy xuống xứ Ê-díp-tô, bởi vì các ngươi biết người ấy đang đến.”

214 Và chúng ta đang chạy trốn từ thành phố này đến thành phố khác, đang cố tránh bom nguyên tử, và xây dựng những nơi ẩn núp và mọi thứ khác. Ích lợi gì để làm điều đó? Hãy giữ sạch vấn đề tội lỗi!

215 Giê-rê-mi nói, “Nếu các ngươi quay lại với Đức Chúa Trời, dâng lòng mình cho Đức Chúa Trời, quay lòng các ngươi trở lại, và giữ các Điều răn Ngài cùng hết thấy luật lệ Ngài, và làm những điều này đúng, thế thì đừng sợ vua của Ba-by-lôn.”

216 Anh em biết người ta đã nói gì khi họ nghe lời—lời chứng của Đức Chúa Trời không? Họ nói, “Người nói tiên tri giả dối. Chúng ta sẽ đi sang nước Ê-díp-tô.”

217 Khi họ xuống đó, Giê-rê-mi đến và lấy hai hòn đá, và đặt chúng trong hố đất sét, nói, “Tôi tớ Ta, Vua Nê-bu-cát-nết-sa, sẽ đến ngay dưới đây. Người sẽ chiếm lấy nó, dù thế nào đi nữa! Các người sẽ chết bởi gươm, dù thế nào đi nữa.”

218 Hỡi anh em, không có cách nào trong những ngày này, chút nào, để trốn thoát sự nguy hiểm đang chờ đợi những người này; ngoài sự ăn năn điển hình thuở xưa, Đức Thánh Linh đã ban đến.

219 Tôi không có điều gì chống lại anh em mình. Và tôi đang nói về chính mình, nhưng, chúng ta là những nhà truyền bá phúc âm. Billy Graham, một nhà truyền bá phúc âm vĩ đại; Oral Roberts, một nhà truyền bá phúc âm vĩ đại. Họ là những con người vĩ đại. Chúng ta đánh giá cao họ.

220 Nhưng, chúng ta không cần những nhà truyền bá phúc âm. Đó là gì? Đang tổ chức chính trị, lấy những người Giám Lý và Báp-tít và hết thảy những nhóm Ngũ Tuần với nhau, để hợp tác và tỏ cho thấy chúng ta có thể lớn như thế nào, và chúng ta có thể thực hiện bao nhiêu. Chúng ta không cần điều đó.

221 Chúng ta cần một sự chờ đợi Đức Chúa Trời, cho đến khi Đức Thánh Linh đến với Quyền phép của sự giải cứu. Chúng ta cần những chiến sĩ cứu thế, không phải những nhà truyền bá phúc âm. Chúng ta cần sự cứu chuộc. “Chúng ta có thể chiếm núi này! Núi đó trước chúng ta là ai, hỡi Xô-rô-ba-bên? ‘Nó sẽ trở nên giống như đồng bằng,’ Đức Chúa Trời phán. ‘Hãy ở lại trong xứ!’” Đúng thế.

222 Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là (không phải là một sự phục hưng) một sự bùng nổ về sự cứu rỗi, giống như trong những ngày phục hưng của xứ Welsh! Khi đó những người trong các cửa tiệm quì xuống xưng tội, khóc lóc, những tiệm bán rượu bất hợp pháp và những nơi vui chơi đóng cửa, và đi đến khóc lóc và cầu nguyện, đó là những gì chúng ta cần ngày hôm nay. Không nhóm họp một trăm năm mươi ngàn người, như họ đã

làm ngày nọ, một số người trong họ nói “chào Ma-ri,” và người khác nói điều gì khác, một lời cầu nguyện ngắn; và đi ra và có một chén rượu xã giao, rồi trở về. Đó không phải là một ngày cầu nguyện. Chúng ta cần một ngày khốc lóc và tang chế, và chờ đợi cho đến khi Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh, Lời chứng của Ngài! Không phải là cái vỏ trống rỗng, không phải một giáo phái trống rỗng; nhưng Thượng Đế đã lập đền tạm trong con người!

²²³ Chúa Jê-sus phán, trong Mác 16, rằng Đức Thánh Linh, khi Ngài đến, Ngài sẽ minh chứng trong mọi thế hệ kế tiếp, cho đến kết cuộc. Ngài phán, “Những dấu hiệu này! Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc âm cho mọi người; những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ nào tin, như Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ.” Lời Chứng này sẽ kéo dài bao lâu? Cho tới khi tận thế! Bao lâu? Mọi thế hệ! “Như Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ. Họ sẽ nói tiếng lạ. Nếu họ bắt rắn, hay uống vật chi độc, cũng chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.” Chúa Jê-sus đã phán rằng Đức Thánh Linh mà Ngài sẽ ban xuống sẽ là Lời chứng, cho đến cuối cùng của thời đại, mọi thế hệ sau này.

²²⁴ Hiện nay, là điều mà Ngài đã phán đó, chúng ta là những chứng nhân của Ngài! A-men. Để kết thúc, lắng nghe kỹ, hãy dùng hết sự hiểu biết của mình bây giờ và lắng nghe khi tôi kết luận. Chúng ta là những chứng nhân của Ngài, là người đã tiếp nhận Thánh Linh Ngài.

²²⁵ Lời Ngài làm chứng, “Trong những ngày sau rốt, rằng, sẽ có một sự sa ngã, và sẽ đến một thời đại hội thánh không có quyền năng, hình thức, nguội lạnh.” Đó là những gì chúng ta đang sống trong. Một hội thánh mà không có quyền năng, “Giữ hình thức của sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó, những kẻ thể ấy hãy lánh xa đi!” Ngài ban cho dấu hiệu, rằng, “Sẽ có lúc mà một người ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, tự cho mình là Đức Chúa Trời. Ngài sẽ đến, cai trị các dân tộc.” Thật tuyệt vời biết bao, hết thảy những điều này! Lời của Đức Chúa Trời tuyệt vời biết bao!

²²⁶ Làm sao vua Nê-bu-cát-nết-sa, trở lại ở đó khi vua đã mơ giấc mơ ấy, và Đa-ni-ên đã thông giải điều đó cho ông; làm sao những vương quốc ấy, mỗi một người, từ người Ba-by-lôn, cho tới những

người Mê-đi Ba-tư, cho tới người Hy Lạp, và cho tới Rô-ma; thật đúng họ đã sa ngã, hoàn toàn chính xác ngày giờ, thời gian, và chính xác đường lối Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy ra.

227 Lời Đức Chúa Trời là một lời chứng thật! Và Lời Đức Chúa Trời phán, “Trong những ngày sau rốt sẽ có những lúc nguy hiểm, và lòng con người sẽ trở nên yếu đuối vì sợ hãi, và bối rối về thời giờ, và tai họa giữa các nước. Và sẽ có sự bỏ đạo trong Hội thánh. Và nhiều người sẽ nổi dậy, và tỏ cho thấy chính họ là những người có quyền cao chức trọng và vân vân, và quyền phép sẽ—sẽ rời bỏ Hội thánh; và có sự bề ngoài giữ sự tin kính, mà chối bỏ Quyền phép thật của Đức Chúa Trời.” Sự gia nhập giáo hội! Ngài đã phán về giáo hội sẽ đi vào tình trạng đó.

228 Chúng ta là lời chứng rằng Lời Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Hội thánh ở trong đó, mọi tổ chức ở trong cùng tình trạng đó ngay lúc này. Tôi có thể...Tôi sẽ thách thức bất cứ người nào chỉ cho tôi tổ chức nào đang nóng cháy vì Đức Chúa Trời, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, với những dấu hiệu đi theo họ. Hãy đứng lên và nói cho tôi một, tổ chức nào! Không có chuyện như vậy. Nó không có trên những trang giấy. Đúng thế. Hết thầy họ đều không có quyền năng và chết. Hãy hiểu điều đó!

229 Nhưng Ngài cũng đã nói tiên tri sẽ có một Hội thánh thật trong ngày đó, một bầy nhỏ, một dân sót lại. Ngài đã phán sẽ có, và sẽ có. “Sẽ có một dân biết Đức Chúa Trời của họ,” đáng tiên tri đã nói, “sẽ làm những việc mạnh mẽ trong những ngày sau rốt.”

230 Ngài phán sẽ có những Ánh Sáng chiều tối trong ngày sau rốt. Vị tiên tri đã nói vậy! Lời chứng thật của Đức Chúa Trời đã nói vậy, “Sẽ có những Ánh Sáng chiều tối.” Ánh Sáng ban chiều là gì? Cũng như Ánh Sáng ban mai. Vị tiên tri đã nói, “Sẽ có một ngày sẽ chẳng phải ngày hay đêm,” một thời ảm đạm giống trời bèn ngoài ngày nay, chỉ đủ ánh sáng để thấy chung quanh như thế nào. Nhưng nói, “Xảy đến buổi chiều, sẽ có Sự Sáng.” Nó sẽ là gì? Gâm rống, hãy trở về, hãy trở lại với lúc ban đầu! “Sẽ có những Ánh Sáng chiều tối trong những ngày sau rốt, chiếu sáng.”

231 Ngài phán, “Sẽ có một tiên tri dấy lên trong những ngày sau rốt,” Ma-la-chi 4, “ban cho những dấu hiệu về những ngày của

Lót, vân vân, cũng nói tiên tri cho dân sự trở lại, “Trở lại với Đức tin của tổ phụ ngũ tuần ban đầu! Hãy quay trở lại với nguyên thủy! Hãy quay trở lại với Kinh Thánh! Hãy tránh xa những tổ chức và giáo phái, và trở về với ban đầu! Hãy trở về với ngũ tuần ban đầu, với sự đầy dẫy Đức Thánh Linh ban đầu, với Quyền năng ban đầu của Đức Chúa Trời!” Chính Lời làm chứng rằng điều đó sẽ xảy ra.

Sẽ có Sự Sáng vào chiều tối,
 Con đường đến vinh hiển anh chắc sẽ tìm thấy;
 Trong con đường nước, là Sự Sáng ngày nay,
 Được chôn trong Danh tôn quý của Chúa Jêsus.
 Trẻ và già, ăn năn hết thảy tội lỗi mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
 Những Ánh Sáng chiều tối đã đến,
 Đó là sự việc rằng Đức Chúa Trời và Đấng
 Christ là một.

²³² Lời chứng của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, Chính Đức Thánh Linh đang sống trong chúng ta, sẽ không bao giờ liên kết chính Mình trong tổ chức. Anh em không thể thành lập tổ chức Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời! Nó sẽ làm cái gì? Đi trở lại đường lối của nó ở chỗ ban đầu. Nó sẽ trở lại với lúc ban đầu, trở lại với nguyên thủy, trở lại nơi nó đã bắt đầu. Nó sẽ làm phép báp-têm như cách họ đã làm. Nó sẽ dạy Đức Thánh Linh như cách nó đã làm. Họ sẽ dạy dân sự giống như cách nó đã có. Nó sẽ từ chối những tổ chức như họ đã làm. Nó sẽ có một phòng cho tất cả, giống như họ đã làm, những người sẽ đến. Họ sẽ được tẩy sạch và nên thánh giống như họ đã làm. Họ sẽ được đầy dẫy Thánh Linh như họ đã đầy dẫy. Họ sẽ không sợ hãi như họ đã không sợ hãi. Và những việc giống như vậy mà đã xảy ra với họ, cũng sẽ xảy ra đối với những người này trong những ngày sau rốt, trong Ánh Sáng chiều tối, giống như nó đã trở lại trước đây.

Đức Chúa Trời ôi, xin sai xuống Tiếng đó, gọi to lên!

²³³ Chúng ta có tất cả các loại lời chứng. Chúng ta có hết thảy các loại. Chúng ta có lời chứng Giám Lý, lời chứng Báp-tít, những lời chứng Trưởng Lão, những lời chứng Công giáo. Ý Chúa, tôi sẽ giảng Chúa nhật tuần tới, bốn giai đoạn khác nhau của hội

thánh, nếu ý Chúa. Bây giờ chúng ta có tất cả các loại lời chứng ngày nay, nhưng có một Lời chứng thật.

²³⁴ Thiên nhiên vẫn là những lời chứng có một Đức Chúa Trời. Ngài vẫn còn là Đức Chúa Trời, giống như Ngài đã là, cây đầu tiên Ngài từng tạo ra. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

²³⁵ Những vị tiên tri, những vị tiên tri lúc đó, lời chứng và có Lời Đức Chúa Trời, và đã nói Lời Đức Chúa Trời, và Nó được làm trọn ngay trước họ. Và Đức Chúa Trời phán, “Nếu có một người ở giữa vòng các người, là người thiêng liêng hay là một tiên tri, Ta là Chúa sẽ tự bày tỏ chính Ta cho người đó, bằng những khải tượng, nói với người đó trong giấc mơ. Và nếu những gì người đó nói được ứng nghiệm, thế thì hãy nghe người.”

²³⁶ Đức Chúa Trời không thay đổi làm công việc không thay đổi ngày hôm nay. Chúng ta thấy những việc giống như vậy đang xảy ra. Ngài đã phán về những Ánh Sáng ban chiều, sẽ đến, một sự trở lại. “Sẽ có một người được đẩy lên, người sẽ làm cho Đức tin của con cái trở lại cùng cha, trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến để thiêu hủy thế gian cháy như lò lửa.”

²³⁷ Và chúng ta thấy những bom nguyên tử đang treo đàng xa kia. Chúng ta đã thấy ở đó nước Nga đã nổ tung bom của họ, ngày nọ, nóng hơn gấp năm mươi lần và nhiều sức mạnh hơn ở Hiroshima. Không ngạc nhiên khi nước Nhật đang khóc vì hòa bình, đang khóc và cầu nguyện! Hiroshima, khi nó thiêu đốt mắt và lưỡi họ, trong khoảng cách xa hàng trăm dặm, và một trái bom nguyên tử này họ đã làm nổ tung mạnh hơn gấp năm mươi lần. Bây giờ tôi thấy bụi phóng xạ không có ở nước Mỹ, vì nó đã đi khắp nơi; nhưng khi nó trở lại, nó lại đi ngang qua nước Mỹ lần nữa. Bụi phóng xạ. Những nơi ẩn náu.

²³⁸ Tôi nói với các bạn, đó là lúc cho sự rơi ra, đúng thế, sự rơi ra khỏi những việc của thế gian! “Anh sẽ rơi ở đâu, Anh Branham?” Trở về trong cánh tay của Đức Chúa Trời! Đúng thế. Hãy để cho Đức Thánh Linh làm chứng. Ngài là Lời chứng của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

“Chúng ta sẽ rơi ở đâu, Anh Branham?”

239 Chúng ta tin Điều này. Chúng ta tin Lời là thật. Chúng ta thấy Nó thì đúng. Chúng ta thấy rằng Ngài đã nói tiên tri điều này trong những ngày cuối cùng. Chúng ta thấy điều đó. Chúng ta thấy cây cối của Ngài đang làm chứng. Chúng ta thấy những bông hoa của Ngài đang làm chứng. Chúng ta thấy Lời Ngài đang làm chứng. Chúng ta thấy Thánh Linh Ngài đang làm chứng.

“Chúng ta phải làm gì, Anh Branham?”

240 Hãy rơi ra khỏi, hãy rơi ra khỏi thế gian. Hãy rơi ra khỏi những thứ bạn đang ở trong. Chỉ tin cậy, chỉ...

“Anh Branham, chúng ta sẽ ngã tới ở đâu?”

241 Ấn náu vào cánh tay Đức Chúa Trời, nói, “Lạy Chúa, xin làm đầy con. Xin đổ đầy con, Ôi Chúa, với Lời chứng của Ngài. Hãy để Đức Thánh Linh là đường dẫn đường con. Xin để Ngài không...Xin để con không đi dông dài mỗi ngày, nói, ‘Ồ, tôi—tôi—tôi là một Cơ-đốc nhân, tôi không được làm *điều này* và tôi không được làm *điều kia*.’ Hãy để con thật sự rất mạnh mẽ, bởi Đức Thánh Linh, đến nỗi linh hồn con không thể chịu nín lặng.”

Anh em nói, “Tôi sợ sự cuồng tín.”

242 Anh em đừng bao giờ lo lắng. Nếu anh em ngã vào cánh tay của Đức Chúa Trời, sẽ không có một chút cuồng tín nào.

243 Trong cuộc phục hưng ở xứ Wales, khi nhà lãnh đạo vĩ đại của sự phục hưng xứ Wales đó...Người ta đã nói với ông, nói, “Ông sẽ có một đám người cuồng tín.”

244 Những lời duy nhất mà ông sẽ nói, là, “Hãy thư giãn, và để Đức Thánh Linh có cách của Mình; hãy thư giãn, và để cho Đức Thánh Linh làm việc.” Không một vết của sự cuồng tín nổi dậy. Không, hết thấy họ thật sự được sanh bởi Thánh Linh.

245 Sự phục hưng Thánh Linh! Ôi Đức Chúa Trời, xin hãy sai Nó đến trên hội thánh nhỏ bé của con, Cha ôi! Xin sai Nó xuống trên những người đang chờ đợi này! Khi chúng con hát bài đó, bài hát cổ đó, quá nhiều lần, Cha ôi:

Họ đã ở trên phòng cao,
 Hết thấy đều đồng một lòng,
 Thì Đức Thánh Linh ngự xuống
 Điều đó đã được hứa bởi Chúa chúng con.
 Lạy Chúa, xin ban Quyền năng Ngài ngay giờ
 này,
 Chúa ôi, xin ban Quyền năng Ngài ngay bây
 giờ;
 Vâng, Ôi Chúa, xin ban Quyền năng Ngài ngay
 bây giờ
 Và làm phép báp-têm cho mỗi người.

²⁴⁶ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, từ những đứa con nhỏ bé này, con đã có hai cô gái và hai cậu con trai trong phòng này ngày hôm nay, Chúa ôi, những thanh niên; Chúa ôi, xin ban Quyền năng trên họ. Những người đàn ông và đàn bà cùng với con cái họ ở đây; xin ban Quyền năng đến ngay bây giờ.

²⁴⁷ Những bà mẹ đang ngồi đây, và những người cha, có lẽ nếu họ đã hấp hối ngày nay, họ sẽ phải đi qua sông—sông Giô-đanh, một mình. Và, Ôi Đức Chúa Trời, khi họ đi xuống tới đó, gần bên mé sông, khi hơi thở sắp sửa lìa khỏi, một ánh sáng chớp lóe lên, và cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va giáng trên một thân thể đầy tội lỗi đã được sanh ra trong tội lỗi, cách mà cơn sóng lớn sẽ tới như thế nào cùng với những tiếng sét gầm thét, và những cơn sóng lớn sẽ vỗ vào bờ, và những nguy hiểm ngấm ngấm. Ôi Đức Chúa Trời, có lẽ họ thả neo ngay lúc này trong Chúa Jê-sus, để khi giờ đến, biết rằng có một cái neo giữ chặt, mà sẽ dẫn dắt họ bằng qua mọi nguy hiểm lẫn khuất. Sấm sét hay không điều gì có thể nhận chìm họ. Họ được an toàn với Chúa Jê-sus. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁴⁸ Xin thương xót trên chúng con. Tha thứ cho tội lỗi của chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin đổ đầy chúng con bằng Đức Thánh Linh.

²⁴⁹ Xin cho chúng con không chỉ thỏa lòng, Chúa ôi, với sự gia nhập giáo hội và cố gắng là một Cơ-đốc nhân, bằng một số nỗ lực của chính mình, cách nào đó cố gắng tạo ra điều gì đó, nói, “Bây giờ tôi—tôi đã gia nhập giáo hội, và người ta sẽ mong tôi là một

Cơ-đốc nhân. Và bây giờ tôi không phải làm *điều này* và không phải làm *điều kia* nữa, bởi vì tôi là Cơ-đốc nhân.” Ôi Đức Chúa Trời, xin cho chúng con tránh khỏi tình trạng của người Pha-ri-si đó; Đức Chúa Trời ôi, một đám người đạo đức giả đó! Ôi Đức Chúa Trời, cách nào đó xin để cho Đức Thánh Linh nói những gì con muốn nói, Chúa ôi. Con không thể tìm ra lời để nói điều đó. Chúng con không muốn là những người Pha-ri-si tự cao.

²⁵⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin đổ đầy chúng con với...Thần thánh. Xin đổ đầy chúng con với Quyền phép và năng lực, cho đến khi linh hồn chúng con bốc lửa, hầu cho sức mạnh của chúng con sẽ là Ngài. Sự làm chứng của chúng con sẽ là Đức Chúa Trời. Những lời của chúng con sẽ là của Ngài. Ma quỷ sẽ run sợ. Thế gian sẽ rung động và đá chịu ảnh hưởng của Nó, Chúa ôi. Nếu như Ngài có thể chỉ tìm thấy những người đang muốn chờ đợi Chúa!

Ai trông đợi Chúa, chắc sẽ được sức mới,
Cất cánh bay cao như chim ưng,
Họ sẽ chạy mà không mệt nhọc, họ sẽ đi mà
không mòn mỏi;
Ồ, xin dạy con, Chúa ôi, xin dạy con, chờ đợi,
Chúa ôi.

Xin dạy con biết chờ đợi khi những tấm lòng
nóng cháy,

Sự phục hưng vĩ đại sẽ đi qua xứ, nói họ đang có hàng ngàn
và hàng ngàn, và vân vân, lạy Chúa; những sự việc nở hoa vĩ đại.

Xin cho lòng kiêu hãnh của con hạ xuống, kêu
gọi như Danh Ngài;
Xin giữ đức tin của con được mới lại, mắt của
con hướng về Ngài,
Xin cho con ở trên đất này như những gì Ngài
muốn con là, Chúa ôi.

²⁵¹ Xin cho chúng con dâng những con thuyền mỏng mảnh nhỏ
bé của chúng con, sáng nay, chúng con nghĩ quá nhiều về đền
tạm nhỏ bé của xác thịt đầy xấu hổ này, làm việc rất nhiều ngày
để giữ nó ở một nơi đầy đủ tiện nghi, và chúng con sống trong
những ngôi nhà tốt đẹp và những chiếc xe hơi đẹp đẽ. Và, Ôi

Đức Chúa Trời, và rồi chúng con để mắt vào những thứ đó, và đi ra ngoài sự...sự cứu chuộc lớn lao này. Ôi Đức Chúa Trời, xin để chúng con đặt qua một bên những điều nhỏ bé mỏng manh này, để biết rằng chúng con bỏ lại chúng ở trên đất ở đây. Xin để chúng con tìm kiếm kho báu trên Trời, Đức Thánh Linh đó, Lời chứng thật đó của Đức Chúa Trời.

²⁵² Sự thành công không bao giờ làm chứng về Đức Chúa Trời. Thánh Linh làm chứng về Đức Chúa Trời. Những giáo phái của chúng con phát triển, hay giáo hội chúng con phát triển thế nào, hay chúng con có rất nhiều hội viên như thế nào, hoặc chúng con ăn mặc đẹp, hay lái những chiếc xe hơi tốt, hay ăn những thức ăn ngon, điều đó có khác biệt gì? Chúng con phải để nó lại. Ích lợi gì điều đó đã làm cho mẹ của chính con ngày nọ, đang tranh chiến ở đó? Và con nhận biết, Chúa ôi, những điều đó kể như con số không.

²⁵³ Cầu xin cho mắt của chúng con tập trung vào Chúa Jêsus, vào Đức Thánh Linh, để cho Ngài đến trong lòng chúng con và là những lời chứng. Xin cho chúng con là chứng nhân của Ngài, Chúa ôi. Xin cho chúng con đứng trong tình trạng đó, Cha ôi, và làm chứng.

²⁵⁴ Nằm trên bục giảng này sáng nay, đặt một nắm khăn tay, đến từ những người đau ốm và khốn khổ. Đức Chúa Trời ôi, xin để Đức Chúa Trời mà—mà ban cho con Sứ điệp này ngày hôm qua, xin để Đức Chúa Trời mà đã nói qua Anh Higginbotham sáng nay và đã tiên đoán Nó đang đến, xin để cho Đức Chúa Trời Đáng bày tỏ những khả tượng, nói đi!

²⁵⁵ Con chống lại mọi điều ác, và nhận lấy núi này, bằng đức tin! Hỡi núi lớn của sự đau ốm, người là ai, mà sẽ đứng trước mặt Chúa? Nay, người sẽ trở nên như đồng bằng. Hỡi sông hay là biển chết, người là ai, mà sẽ đứng (bất kỳ kẻ chết nào) trước Đức Chúa Trời? Hãy mở đường người, chúng ta sẽ đi ngang qua! Chúng ta sẽ đi vào miền đất hứa.

²⁵⁶ Xin chữa lành mỗi người trong những người này, Chúa ôi. Xin chữa lành mọi người đau ốm, đang ngồi ở đây.

257 Hỡi sự đau ốm, ngươi là ai, ngươi nghĩ ngươi là ai? Ở Sa-tan, ngươi cho mình là ai? Mọi quyền yêu sách mà ngươi có đã bị xóa sổ tại Đồi Sọ. Ngươi là kẻ lừa dối. Ngươi không có quyền. Chúng ta thách thức ngươi, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ; như một thân thể đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Và để cho Đức Chúa Trời là Đấng đã dẫn dắt ta qua suốt đời sống của ta, Đức Chúa Trời Đấng ban những khả tượng và phán những Lời Ngài ứng nghiệm, hãy để Ngài, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, đem mọi sự đau ốm ra khỏi những người này, sáng nay.

258 Ngài đã phán, “Hãy nói, và đừng nghi ngờ, nhưng hãy tin rằng bất cứ điều gì ngươi đã nói sẽ ứng nghiệm, ngươi có thể có những gì ngươi đã nói.” Ai đã làm điều đó? Lời chứng của Đức Chúa Trời đã nói Điều đó.

259 Và ta làm chứng sáng nay rằng Lời đó đúng, hỡi Sa-tan, vì thế ngươi phải lìa khỏi.

260 Mọi người ở đây có thể được chữa lành ngay bây giờ, Quyền năng của Đức Chúa Trời đến trên họ, chữa lành mỗi một người! Đức tin, đức tin, đức tin thật đó—đó; không phải là hy vọng như vậy, không phải làm tốt đó; nhưng giống y như Đức Chúa Trời mà đã phán Lời, giáng xuống trên những người này! Xin đổ đầy họ với đức tin. Xin đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh. Xin đổ đầy họ, và làm họ là những nhân chứng, Chúa ôi, hầu cho chúng con ở trên góc phố này có thể là một chứng nhân cho Ngài, một chứng nhân rằng Ngài sống: một Lời chứng thật.

261 Tối nay chúng con đang đến với bàn tiệc thánh, để nhận lấy những—những miếng bánh nhỏ, những miếng bánh nhỏ mà tượng trưng cho thân thể Đức Chúa Jêsus của chúng con, và uống Huyết Ngài.

262 Đức Chúa Trời ôi, xin tẩy sạch tấm lòng tội lỗi của chúng con. Con khóc cho chính mình và cho hội thánh này. Chúng con yếu đuối, Chúa ôi. Chúng con không xứng đáng. Chúng con là một hội thánh mà xưng nhận, và chúng con đã không thực hành những điều mà chúng con đã tuyên bố. Chúng con đã không để Đức Thánh Linh mang chúng con vào, trong sự trọn vẹn. Chúng con đây tội lỗi. Bởi đó, chúng con kém cỏi, Chúa ôi, chúng con đang nghi ngờ. Chúng con sợ hãi. Ồ, xin khiến chúng con hổ thẹn vì

những nỗi sợ hãi tội lỗi của mình, và đổ đầy chúng con bằng lời chứng của Đức Thánh Linh.

263 Để chúng con có thể có Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang liên hệ giữa chúng con ở đây đến nỗi nhiều trăm người dưới tác dụng của quyền năng Đức Chúa Trời, run sợ, với tất cả tâm trí và những ảnh hưởng của họ ra khỏi những sự thuộc về thế gian, và những gì chúng con làm chủ, những gì chúng con sở hữu. Chúa ôi, các môn đồ đã không tìm kiếm gì về điều đó. Họ đặt...Họ đã bán tất cả những gì họ có và đặt chúng ở dưới chân các sứ đồ, để nuôi người nghèo. Đức Chúa Trời ôi, xin ban Đức Thánh Linh trong cách ấy, để chúng con sẽ không suy nghĩ về những gì chúng con có, mà suy nghĩ về sự an ủi mà Ngài đã ban cho chúng con. Chúng con sợ hãi khi bị bệnh một chút, hay sợ hãi chúng con sẽ bị đuổi ra ngoài, hoặc chúng con sẽ bỏ mất giấc ngủ ngắn ngủi, hay—hay chúng con sẽ bỏ lỡ bữa ăn ở nơi nào đó. Đức Chúa Trời ôi, con đang xưng tội mình và tội lỗi của hội thánh của con, khi con đứng ở đây, choáng ngợp bởi quyền năng Đức Thánh Linh.

264 Xin để Ngài vận hành trên chúng con, Chúa ôi. Và con tin Ngài đang vận hành trên chúng con. Xin đừng để chúng con xé áo mình. Đừng để chúng con xé ý tưởng mình, nhưng hãy xé lòng chúng con, tự xé mình ra từng phần, và đặt nó công khai ở đó và nói, “Đức Chúa Trời ôi, con phạm tội. Xin hun đúc và tạo nên con, Chúa ôi. Con đây này, ở nhà của Thợ Gốm. Xin xé con ra từng mảnh, Đức Chúa Trời ôi. Xin xoay con. Nung con. Tạo mẫu con. Giống như một chứng nhân ngũ tuần chân thật...”

265 [Băng trống—Bt.]...nhưng Đấng Christ và vì Hội thánh Ngài. Xin nhậm lời, Ôi Chúa. Lúc đó sự mặc khải sẽ đến với những cánh đồng truyền giáo nước ngoài và đến bất cứ nơi nào chúng con sẽ đi. Người đau sẽ được chữa lành. Người chết sẽ được sống lại.

266 Và đó sẽ không phải là một nơi ẩn náu mà chúng con cần. Đó sẽ là bàn tay Đức Chúa Trời. Vì, như con đã nói ở lúc đầu của Sứ điệp, Cha ôi, khi lá rụng về cội là nơi nó đã sanh ra, và chờ đợi một mùa khác, chúng con biết mình đang đến gần một mùa khác. Chúng con có thể cảm thấy sự thay đổi của khí quyển, áp suất thuộc linh. Ngày đó đã gần sẵn sàng lộ ra, và chúng con sẽ thức tỉnh trong Thiên hi niên...vĩ đại đó.

267 “Vì chúng ta là những kẻ sống và còn ở lại sẽ không bị che giấu như những kẻ ngủ, vì chúng ta nói điều này bởi mạng lệnh Chúa. Răng, tiếng kèn sẽ thổi, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và chúng ta sẽ được biến đổi, trong giây lát, trong chớp mắt.” Khi Con Đức Chúa Trời bắt đầu...Con của Sự Sống.

268 Ngài có thể không che giấu nữa một—một mầm sự sống, khuất khỏi ánh mặt trời, đó là sự sống thực vật. Nó sẽ tìm thấy cách nó sanh ra dưới dạng vật chất. Nó sẽ tìm thấy cách nó sanh ra dưới tác dụng của thế gian. Nó sẽ xuất hiện ở bất cứ nơi đâu, khi mặt trời bắt đầu chiếu sáng.

269 Không còn có thể che giấu Sự sống bạn nữa khi Sự sống Đòi đòi đến, vì Chúa Jêsus, Đấng có Sự sống Đòi đòi, và Đấng Ban Cho Sự sống Đòi đòi.

270 Đức Chúa Jêsus ôi, khi Ngài đến, những thân thể mong manh cũ kỹ này sẽ được biến đổi trong chốc lát, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và chúng con sẽ ở trong Thiên hi niên đó, thời giờ tuyệt vời đó đang đến gần, thời gian Đòi đòi đó. Xin biến đổi chúng con giờ này, Chúa ôi, và nắn nặn chúng con để chúng con có thể là những công dân Nước trời đó.

271 Con xin giao phó chính mình con, lạy Chúa, với những gì còn lại trong đời sống con. Con không biết Ngài sẽ để chúng con ở lại đây bao lâu nữa, Chúa ôi. Không ai trong chúng con biết. Giới trẻ có thể nói, “Tôi còn trẻ,” nhưng làm sao chúng con biết? Họ có thể chết trước đêm nay. Người già có thể nói, rằng, “Tôi sẽ chết nhanh chóng thôi,” nhưng họ có thể sống lâu hơn người trẻ. Hết thấy đều ở trong tay Ngài, Chúa ôi.

272 Nhưng chúng con là gì, chúng con dâng cho Ngài; linh hồn con, sức lực con, tấm lòng con, hết thấy của con. Chúng con dâng chính mình, trên Bàn thờ, Chúa ôi. Không phải trên bàn thờ nhỏ bé, thuộc về đất này ở đây, Chúa ôi, nhưng trên Bàn thờ thật đó nơi mà tất cả chúng con đều nương dựa, sáng nay, đang tuôn tràn giọt lệ của chúng con. Chúng con đặt trên Bàn thờ Đòi đòi đó, và cầu xin Ngài nhận lấy chúng con và hun đúc chúng con, và tạo hình chúng con theo đường lối Ngài, và làm cho chúng con trở nên những chứng nhân. Và xin cho họ không bao giờ quên Sứ điệp sáng nay, về “lời chứng thật.”

273 Chúng con có những bằng chứng rằng chúng con có những bom nguyên tử tốt nhất. Chúng con có những bằng chứng về thời đại máy móc và thời đại cơ khí. Nhưng, Chúa ôi, Nước trời đang đến gần, sẽ không có những máy bay phản lực, sẽ không có những xe ô tô, sẽ không còn những quả bom nguyên tử này nữa. Đó sẽ là Nước bình an, yêu thương, vui mừng, và sự sống. Chúng con sống cho Ngài.

274 Xin nhậm những lời này, Cha ôi, khi chúng con giao phó nó cho Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

275 Tôi muốn hỏi câu này trước khi tôi ra đi. Anh chị em tin Đây là Lễ thật không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bao nhiêu người là chứng nhân cho Đức Thánh Linh? [Nhiều người nói, “A-men.”] Bao nhiêu người muốn làm chứng Đức Thánh Linh? [“A-men.”] Nguyện xin Đức Chúa Trời Đấng đã viết những Lời này, xin Ngài ban cho anh chị em, hỡi anh và chị em của tôi, rằng anh chị em sẽ không bao giờ có sự bình an nào nữa trên trái đất này cho đến khi Đức Thánh Linh đổ đầy anh chị em. Vì anh chị em có là thuộc viên của giáo hội hay không, sẵn lòng, tốt đẹp, tử tế, chân thật, thành thật; anh chị em có thể có tất cả điều đó, thì anh chị em vẫn cách xa Đức Chúa Trời một triệu dặm.

276 Chúa Jêsus phán, “Cha ôi, Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng con cầu nguyện cho những người này mà Ngài đã ban cho Con, và mọi điều mà họ sẽ trải qua, để họ có thể nắm giữ sự Vinh hiển mà Con đã có với Ngài trước khi sáng thế.”

277 Thế thì, nếu anh chị đến bởi chức vụ này, nếu anh em đến bởi một giáo hội, Ngài không bao giờ cầu thay cho anh chị em. Nếu Ngài...anh chị em đến bởi tổ chức, Ngài...Lời cầu nguyện của Ngài không có nghĩa gì với anh chị em. Nhưng nếu anh chị em đến bởi sự làm chứng của các sứ đồ, và của Đức Thánh Linh, lời cầu nguyện của Ngài là...Và anh chị em biết, lời cầu nguyện của Ngài, nó sẽ được đáp lời. Đúng thế. Điều mà, chúng ta sẽ chia sẻ, ngày nào đó, sự Vinh hiển của Ngài, về sự thấy Ngài trong sự Vinh hiển mà Ngài đã có trước khi sáng thế.

278 Tôi cầu nguyện để anh chị em sẽ không có sự an nghỉ, không yên nghỉ chút nào, cho đến khi anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và tôi cầu nguyện cho chính mình và cho những

người này giơ tay lên, để có Đức Thánh Linh. Tôi tuyên bố Điều đó. Anh chị em tuyên bố Điều đó. Nhưng, hồi các bạn Cơ-đốc nhân, chúng ta đang để cho Đức Thánh Linh nằm im lìm. Chúng ta—chúng ta phục vụ quá nhiều với—với những thú vui đời này. Bệnh tật một chút chúng ta sợ. Chúng ta sợ những thứ này. Chúng ta hãy đặt thế gian này sang một bên.

Không ham sự giàu có phù vân của thế gian này,

Điều đó thật chóng tàn đấy thôi,

Mau xây dựng hi vọng của chúng ta trên những việc Đời đời,

Chúng sẽ không hề qua đi.

Hãy nắm giữ cánh tay không biến đổi của Đức Chúa Trời!

Hãy nắm giữ cánh tay không biến đổi của Đức Chúa Trời!

Khi bạn bè thế gian bỏ rơi,

Chỉ im lặng bám chặt Ngài hơn!

²⁷⁹ Hãy nắm giữ lấy Ngài. Cầu mong chúng ta, như những Cơ-đốc nhân tuyên xưng Đức Thánh Linh, xin cho chúng ta rất hổ thẹn về chính mình, xin cho chúng ta rất buồn bực trong thần linh mình, đến nỗi chúng ta sẽ không bao giờ ngưng nghỉ cho đến khi chúng ta đang sống, làm cháy lên sự sáng, đầy đầy Thánh Linh, và để Ngài hoạt động qua chúng ta. Tôi không muốn nói ở trong một đám cuồng tín. Anh chị em biết rõ hơn điều đó. Tôi muốn nói trong một đường lối đúng đắn, tin kính thuộc về Đức Chúa Trời, qua phép báp-têm bằng Thánh Linh, qua quyền năng và sự biểu lộ, để làm việc trong những ngày sau rốt này, vì chúng ta biết sự cuối cùng gần rồi.

²⁸⁰ Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em. Anh chị em đã trung tín ngồi đây bây giờ trong một thời gian dài, cho đến khi, theo đồng hồ của tôi, gần mười hai giờ mười hai phút. Có lẽ trễ hơn thế nữa. Nhưng bất kể là gì, cảm ơn anh chị em vì sự tập trung chú ý hoàn toàn của anh chị em. Lời cầu nguyện của tôi, lời chúc phước của tôi ở cùng mỗi anh chị em. Tôi—tôi yêu mến anh chị em.

281 Anh chị em đã chứng minh là bạn bè tôi. Khi tôi ở trong lúc có cần, anh chị em đã chứng minh là bạn bè của tôi. Đó là khi một người bạn chân thật tỏ cho thấy khi họ là bạn bè. Anh chị em đã chứng minh là bạn bè của tôi.

282 Và, thưa các bạn hữu, tôi có thể nói những điều gay gắt và những điều nặng nề, từ nơi đây. Có lẽ các bạn nghĩ tôi hạ giá trị tổ chức hay giáo phái của các bạn. Tôi không muốn nói điều đó trong ánh sáng ấy. Tôi chỉ muốn nói điều này: là bạn bè của các bạn, tôi phải chân thật. Tôi phải thật thà.

283 Nếu tôi thấy anh chị em đi xuống sông, trong một con thuyền nhỏ, mà tôi biết chúng sẽ chìm ngay ở dưới đó, con thuyền ấy không thể lái ra khỏi những chỗ nông có nhiều đá đó. Nó không thể làm điều đó. Các bạn có thể chìm. Và nếu tôi đã la hét với các bạn, “Hãy ra khỏi thuyền đó.” Tôi chẳng việc gì chống lại các bạn. Tôi yêu mến các bạn. Tôi chỉ đang cố gắng cứu sự sống của các bạn.

284 Và đó là những gì tôi muốn nói sáng nay, khi tôi nói những điều này. Ấy là trong sự khoan dung của tình yêu thương và tình bạn hữu mà tôi nói thế. Thưa các bạn, chúng ta là người Ngũ Tuần hay không, chúng ta là tín hữu Báp-tít, hay chúng ta là người Giám Lý, hay bất kể chúng ta có thể là gì, những nhãn hiệu giáo hội gì đi nữa, chúng ta cần một sự lay chuyển.

285 Như tôi đã nói với Ông Coots, người chuyên lo dịch vụ tang lễ. Ông ấy đã nói, “Billy...” Ông đã nói chuyện về những bài giảng, và vân vân. Và ông ấy...ông ấy luôn đến. Ông là người Công giáo. Tôi nghĩ là vợ ông. Tôi—tôi tin ông cũng vậy. Tuy nhiên, ông luôn luôn đến và nghe tôi giảng. Và ông đã đến khi tôi đi câu nguyen, ông muốn vào bên trong, đứng lảng vảng đâu đó, và chúng tôi đã nói về điều ấy ở ngoài đó. Ông nói, “Tôi luôn luôn thích nghe anh giảng, Billy à.” Tôi nói, “Ông Coots à, nhãn hiệu không bao giờ thay đổi được giống bò.”

286 Nếu nhãn hiệu là giống bò lấy thịt, thì nó là một giống bò lấy thịt, từ ban đầu. Hiểu không? Nhãn hiệu không thay đổi được dòng giống.

²⁸⁷ Vậy nếu anh em là Giám Lý hay Báp-tít, hay anh em là Một ngôi hay Hai ngôi, hay bất kể anh em thuộc nhóm Ngũ Tuần nào, ồ, anh em ơi, nhãn hiệu của anh em không hề thay đổi được bản chất anh em. Anh em có thể được gọi là Ngũ Tuần, được dán nhãn đó, nhưng nếu anh em không phải là ngũ tuần trong lòng, trong tâm linh, thì anh em không phải là ngũ tuần. Nhãn đó chỉ dựa trên một sự tranh đấu, một sự đi lung tung rời rạc.

²⁸⁸ Một con bò già, loại bình thường có thể mang nhãn tốt, nhưng điều đó không làm nên nó. Nó có thể mang nhãn giống bò cho thịt, nhưng nó không phải một con bò cho thịt.

²⁸⁹ Bạn là Cơ-đốc nhân khi bạn được đổ đầy; và không có cách nào khác. Không có giáo điều nào, không giáo phái nào bạn có thể gia nhập, không lời cầu nguyện nào bạn có thể nói; chúng vô ích hết thảy. Bạn phải được sanh lại bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, hoặc bạn bị hư mất. “Nếu một người chẳng sanh lại, thì người ấy sẽ không hề thấy Đức Chúa Trời.” Đúng thế. Bạn phải được sanh lại. Và được sanh lại, bạn phải đầy dẫy Đức Thánh Linh, năng lực của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời! Bạn phải mở rộng đời sống mình và tự bỏ chính mình, và để cho Thượng Đế, Đức Chúa Trời, xây dựng đền tạm chính Ngài trong bạn. Đó là Lễ thật, thưa anh em, chị em của tôi. Cầu xin Đức Chúa Trời giúp đỡ hết thảy chúng ta để nhận lãnh Điều đó, là lời cầu nguyện của tôi.

Anh Teddy, bài *Mang Danh Jêsus Với Anh*.

²⁹⁰ [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Anh muốn nói gì? [Người nào đó nói lần nữa với Anh Branham.]

²⁹¹ Billy muốn tôi thông báo rằng anh ấy sẽ không phát thẻ cầu nguyện tuần này cho anh chị em là những người đã muốn đến dự các buổi nhóm, khoảng tuần tới, vì điều đó đã được thông báo rồi.

²⁹² Anh chị em yêu Chúa không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Với cả tấm lòng chứ? [“A-men.”] Mời anh chị em giơ tay lên, để hứa một cách trịnh trọng điều đó? [Hội chúng cầu nguyện lớn tiếng với Anh Branham.] “Chúa ôi, xin giúp con. Xin giúp con, Ôi Chúa, xin để mang Danh Chúa Jêsus với con. Xin cho con sống trong Danh Chúa Jêsus. Xin cho con thấy Ngài, trong sự bình an.

Con mời Ngài vào lòng con. Cầu xin Ngài hình thành trong đời sống con. Chúa ôi, xin cho con, từ ngày hôm nay, hoàn toàn thuộc về Ngài.”

²⁹³ Chúng con hứa điều này, Chúa ôi, với Ngài, như một dân, sau khi nghe sứ điệp này; rằng, cho dù giáo phái gì, cảm giác gì, những gì chúng con đã làm đi nữa: cho dù chúng con đã la lớn hay không, cho dù chúng con đã kêu gào, cho dù chúng con đã nói tiếng lạ hay không, cho dù chúng con đã nhảy múa trong Thánh Linh, hay bất kỳ cảm giác nào. Hỡi Đức Chúa Trời, xin để Đức Thánh Linh mang điều đó vào trong lòng dân sự lúc này, để biết rằng những điều kia không được tính đến. Rằng, đó chính là Thần thánh, Đức Chúa Trời, đang dựng đền tạm trong lòng chúng con. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, để Ngài sẽ hun đúc chúng con và khiến chúng con theo ý Ngài. A-men.

Nhờ Danh Jêsus ta đến nghiêng mình,
 Quỳ nơi chơn Ngài dâng tâm thành,
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi cuộc hành trình của chúng ta hoàn tất.

Danh tôn quý,

Bây giờ bắt tay với nhau.

...thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời,

Danh tôn quý...

[Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.]

²⁹⁴ Tôi muốn có một thông báo khác. Tôi đã quên, đúng hơn là, tôi đã không biết điều đó. Có buổi lễ báp-têm, sau giờ này. Nếu người nào ở đây, chưa chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ chúng ta, cho phép tôi nói với các bạn, như một đày tớ của Đức Chúa Trời, phép báp-têm là phần chủ yếu đối với sự cứu rỗi. “Kẻ nào tin và chịu phép báp-têm,” và chịu phép báp-têm, “sẽ được cứu rỗi.” Vậy thì, nếu các bạn chưa chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ chúng ta, mà các bạn đã tin nơi Ngài và xưng nhận tội lỗi mình, bây giờ hãy tiến lên sau buổi

nhóm này và các bạn có thể chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jê-sus Christ cho sự tha tội của mình.

²⁹⁵ Nên nhớ, Ma-thi-ơ đã nói, “Vậy hãy đi, dạy dỗ muôn dân, hãy như Danh Cha, Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ.” Danh của Cha, Con, Thánh Linh là Chúa Jê-sus Christ. “Cha, Con, Thánh Linh” là những tước thuộc về Danh Chúa Jê-sus Christ. Tất cả hội thánh ban đầu đã làm phép báp-têm, cho đến khi sự sanh ra của giáo hội Công giáo, hết thấy họ đã chịu phép báp-têm trong Danh của Chúa Jê-sus Christ. Đọc *Giáo hội nghị Nicene, Các Giáo phụ*, và vân vân, của lịch sử, và anh chị em sẽ tìm thấy, nhưng sau đó người ta đi đến sử dụng tước hiệu thay thế cho Danh. Chúng ta như một hội thánh, một nhóm người, không có tổ chức, chúng ta ở lại với Kinh Thánh. Đó chính là Danh Chúa Jê-sus Christ. Được rồi.

Mang Danh Jê-sus với anh,
Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
Khi những cám dỗ đến chung quanh...

Lắng nghe. Anh chị em làm gì khi cám dỗ đến?

Kêu Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.
Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁹⁶ Bây giờ chúng ta cúi đầu. [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Mang Danh Jê-sus Với Anh*—Bt.]

Sấp mình nơi chân Ngài,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
Ngài, (khi nào?)
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.
Danh tôn quý...

Anh Neville.

LÀM CHỨNG VỀ LỜI CHỨNG THẬT VIE61-1105

(The Testimony Of A True Witness)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 5 tháng Mười Một, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org